

Vsakovrstni odmevi predsednikove note.

KAJ MISLI BIVŠI DRŽAVNI TAJNIK BRYAN O NOTI PREDSEDNIKA WILSONA. — "PREDSEDNIK JE SEJAL PŠENICO IN PLEVEL. — SENAT NAJ SE ZADOVOLJI S PŠENICO, PLEVEL PA ZAVRŽE." — LORD NORTHCLIFFE: KAKO JE Z MEHIKO? — ANGLEŠKO ČASOPISJE HVALI PREDSEDNIKOV GOVOR, PRI TEM PA VSTRAJA NA STALIŠČU, DA SE MORA UNIČITI PRUSKI MILITARIZAM.

Madison, Wis., 23. januarja. — William J. Bryan je rekel danes nekemu časnikarskemu poročevalcu:

— Poslanica predsednika Wilsona je čudovit apel na vse bojujoče se države. Priznam, da je v Wilsonovi poslanici izraženo mnenje ameriškega naroda, nikakor se pa ne strinjam s predlogom, da bi se Združene države pridružile gibanju, katerega namen bi bil, napraviti mir v Evropi.

Ameriško ljudstvo ne bo nikdar dovolilo, da bi dala vlada Združenih držav na razpolago svojo armado in svoje brodogradilne. Mi smo sami zase, nismo od nikogar odvisni in kot taki moramo tudi ostati. Z drugimi besedami rečeno: Predsednik je sejal žito in plevel. Prepričan sem, da se bo senat zadovoljil z žitom in da bo plevel zavrgel.

London, Anglija, 23. januarja. — Vse časopise se bavi na dolgo in široko s poslanico predsednika Wilsona.

Lord Northcliffe, lastnik "Timesa" in drugih angleških časopisov, je izjavil:

— Svoje mnenje sem povedal že danes zjutraj v svojih časopisih. Pristavljal bi le to, da se nahaja naša demokracija pred veliko uganko ter da se mi zelo čudno zdi, zakaj noče začeti predsednik Wilson s svojim mirovnim delovanjem v Mehiki, to je v deželi, ki mu leži pred nosom. — Mi vsi se zavzemamo za omejitve oboroževanja. Pred vojno nismo imeli večje armade kot jo imajo Združene države, in smo celo ponudili Nemčiji, da naj nam reducirajo našo nepremagljivo armado. Toda brez uspeha. Naša demokracija želi miru in se je vedno zavzemala zanj.

Toda grozovitosti, ki so jih uganjali Nemci v Belgiji, v Srbiji in drugod, nam ne dajejo poguma, da bi bili takega mnenja kot vlada v Belu hiši.

Vse časopise je edino v tem, da ni predsednik govoril niti za Nemčijo niti za zaveznike, pač pa samo v imeu ameriškega naroda.

"Westminster Gazette" opominja predsednika na brzogovornost nemškega cesarja, ki jo je poslal vrtimberškemu kralju. V tej brzogovornosti se je Viljem izrazil, da hoče in da mora zmagati.

— Kolikor nam je znano, — pravi časopis, — nima Nemčija prav nikake volje in nobenega veselja zadovoljiti se z mirom brez zmage. Kaj lahko je pa mogoče, da je Wilson bolj informiran o namenih in načrtih Nemčije kot je informirana enfa.

O pravem in trajnem miru bomo morali šele tedaj govoriti, ko bo Nemčija popolnoma premagana.

"Pall Mall Gazette" piše:

— Zavezniki zmaga je prva jamščina za trajen mir. Šele, ko bomo zmagali, bomo lahko govorili o preprečanju nadaljnjih vojsk.

"Times" hvali govor predsednikov, obenem pa izraža dvom, da bi znali ceniti vrednost tega govora vojujoči se.

— Zavezniki so uverjeni, da bo mir, dosežen potom zmage, istega pomena, kot je bil mir, sklenjen v ameriški državljanski vojni.

"Standard" pravi, da ga je govor predsednika Wilsona zelo presenetil.

— Zda se ni napačil ugoden čas za pogajanja. Nam se čudno zdi, na kakšen način si prisvaja predsednik Wilson pravico vmešavati se v usodo Evrope. On ni nikdar protestiral proti omalovaževanju sklepov haagske konvencije. On ni nikdar pokazal svojih simpatij do Francije, Belgije, Srbije in Poljske. Šele zdaj, ko je poraz Nemčije takorekoč zapečaten, je začel simpatizirati s trpečim človeštvom. Nam se čudno zdi, da se Združene države sploh upajo o tej stvari kaj govoriti.

"Globe" piše:

— Kaj je storil predsednik Wilson za pravičnost in človečanstvo, kdaj se je zavzel za slabika, kdaj je počastil močnega? Kakšno pravico ima učiti nas o zadevah, v katere smo zapleteni? Ko so Nemci pregazili Belgijo, ni protestiral. Ko so Nemci potopili "Lusitanijs", je pošiljal — note.

"Manchester Guardian" piše:

— Govor, ki ga je imel predsednik Wilson v senatu, se tiče nas in naših nasprotnikov. Predsednik ni izrazil želje, da bi se udeležil bodočih mirovnih pogajanj, ampak prepričanje, da se bojujočim se državam. Povedal je, kakšen bi moral biti mir, da bi se zavzela zanj tudi njegova dežela.

To njegovo noto bo vse sprejelo z veseljem. To ni več utopija, ampak to je dobro premišljen načrt moza, ki zavzema visoko mesto, in ki je natučeno informiran o vseh razmerah.

Borzna preiskava.

Borza mora pokazati knjige. — Borzna zbornica se ukloni zahtevi preiskovalnega odbora. — 1100 prizadetih.

Včeraj se je pričela preiskava borznega škandala v carinskem uradu v New Yorku pod vodstvom odvetnika Shermana L. Whippleja, ki je zahteval od borznih uradnikov, da morajo povedati imena vseh onih, ki so vsled predsednikove poslanice delali dobiček, pokazati morajo vse računske zaključke od 10. do 23. decembra, predložiti morajo vsa brzojavna in kabelska poročila iz Evrope, da se dožene, ako je kaka trdika prej sporočila tusem, kot pa je bila poslana objavljena.

Whipple je hladno, a uljudno naznanil predsedniku borzne zbornice, Henryju G. S. Noble, da si bo preiskovalna komisija sama poiskala potrebne informacije, ako bi jih zbornica ne hotela dati. Sinoči je borzna zbornica sklenila po dolgem debatiranju, da se ukloni zahtevi komisije.

Zbornica je pozvala vse borzne člane, da naj naznanijo predsedniku borze vse svoje račune od 19. do 23. decembra. Poleg tega morajo povedati tudi sledeče: Kateri delnice je moral vsakdo zvečer oddati in katere sprejeti? Imena onih, na katerih ime se je vršila kupčija? Kateri so bile te delnice?

Borzni člani, ki ne bi hoteli tega storiti, bodo suspendirani, ali pa izključeni od borze.

Odvetnik Whipple je otvoril sejo in je prvega zaslišal Henryja Noble, ki je že 15 let predsednik borzne zbornice. Izpovedal je, da zbornici ni znano, koliko ta ali oni na dan napravijo kupčije, preprica pa se lahko o tem iz borznih knjig. Predsednik Noble je poučil komisijo, da se morejo prodati delnice, katerih prodajalec niti nima, ve pa zanje, da jih lahko ceneje kupi in dražje proda. Whipple vpraša pričo, ako smatra za postavno, ako se združi več oseb, ki s svojim kapitalom izrabljajo razna tržna poročila v spekulacijske namene. Odgovoril je, da ne ve, kako bi se to moglo preprečiti, ali prepovedati. Rekel pa je, ako bi zbornica vedela, da je kdo vedel v naprej za Wilsonovo poslanico in je s tem hotel napraviti dobiček na borzi, da bi ga zbornica suspendirala ali pa celo izključila.

Vsled te preiskave je prizadetih 1100 spekulativ, ki bodo morali v ječo, ako ne bi hoteli podati natančnih računov, kakor zahteva preiskovalna komisija.

Municija za Francijo.

Vsak parnik, ki se more dobiti, bo vasil municijo. — Voziti se mora kakor hitro mogoče. — 80 parnikov. Vlada prevzame vse parnike.

Francoska komisija je imela včeraj sejo v prostorih francoske parobrodne črte v zadevi prevoza municije. Pri seji se je sklenilo, da se dobi kolikor mogoče parnikov, da se prepelje municija v Francijo. To delo se mora izvršiti kakor hitro mogoče.

Poroča se, da bo vlada prevzela vse parnike za prevoz municije. Potniki pa so že vključeni za parnik "La Touraine", ki ima priti v New York danes in odpluti v soboto. Tada municija je določena za prvi parnik, ki bo na razpolago. Francoska črta ima v newyorškem pristanišču 18 parnikov, ki nalagajo tovor, 20 jih je na potu sem in 20 na potu v Evropo ter 22 parnikov, ki vozijo med različnimi ameriškim pristanišči in Francijo.

Za milijardo municije.

Washington, D. C., 23. januarja. Iz nekega poročila za domačo in inozemsko trgovino je razvidno, da so Združene države izvozile v zaveznike deleže za časa vojne za milijardo dolarjev municije.

Z raznih front.

Bavarake čete so napadle franco-ske zakope. — Vjeli so večje število vojakov in strojnih pušk. — Megla ovira artilerijski boj.

Paris, Francija, 23. januarja. — Francoski generalštab naznanja: Med rekama Aisne in Oise so se vršili vroči artilerijski boji. Blizu Navarina in pri Montmedy smo izstrelili dva nemška zrakoplova.

Berlin, Nemčija, 23. januarja. — Nemški vojni urad poroča: Bavarake čete so včeraj vdrl v sovražne zakope in so se vrnile z večjim številom jetnikov; zaplenili so tudi več strojnih pušk. Angleške oddelke, ki so nas napadli severozahodno od Formelles, smo zapodili nazaj. Megla je ovirala artilerijske in zrakoplovne operacije.

Nemške čete v belih oblekah. — Le mahni boji.

London, Anglija, 23. januarja. Nemške čete, oblečene v belo obleko, so napadle ruske pozicije pri Rigi, severno od Kugerskega jezera. Ob reki Stokhod so se vršili manjši spopadi.

Vroči boji pri Kut-el-Amara. — Bojne ladje obstreljuje turške postojanke.

Berlin, Nemčija, 23. januarja. Turški glavni vojni stan poroča: 20. in 21. januarja so se vršili vroči boji pri Kut-el-Amara. Vzhodno od mesta je sovražna artilerija iz bojnih ladij, celo noč obstreljevala pozicije, katere smo mi prej zapustili. Naslednje jutro je infanterija napadla omenjene postojanke, mi pa smo jo prijeli od strani in prizadeli težke izgube.

Novi župan v Dublinu.

Dublin, Irska, 23. januarja. — Odvetnik Lawrence O'Neil je bil danes soglasno izvoljen za župana (Lord Mayor) mesta Dublin.

O'Neil je bil za časa dublinske revolucije prejšnjega leta aretiran in je bil nekaj dni zaprt. Pozneje so ga izpustili, ne da bi ga pozneje še sodniško preganjali. V navdušenem govoru po volitvi se je spomnil svojega ponižanja ob časa revolucije in je rekel med drugim: da kot župan ne bo sprejel nobenega posameznika ne ne polka, ki bi hotel zlorabiti mesto v politične namene; sprejel bo samo onega, ki mu prinese poročilo o miru, pa naj bo potem kralj ali pa kmet.

Izgube zrakoplovov.

Berlin, Nemčija, 23. januarja. Nemško poročilo pravi, da je bilo na vseh frontah v pretečenem letu uničenih 1005 zrakoplovov. Zavezniki so izgubili 784 letal. Nemci pa 221. Izmed na francoski fronti izstreljenih letal je bilo nemških samo 180.

Pošiljatelj denarja.

Še vedno se lahko denar pošlje v staro domovino po brezplačnem brzojavu in potem pošte, toda sprejemamo ga le pod pogojem, da se vsled vojne mogoče izplača z zamudo.

Denar se bo v nobenem složaju izgubil, ampak nastati zamorejo le zamude. Po brezplačnem brzojavu se zamore pošliti le okrogle zneske po sto, na primer 100, 200, 300, 400, 500, 600 in tako dalje do deset tisoč kron. Za brzojavne stroške je najboljša, da se nam pošlje 34 za vsak naslov: ako bomo prejeli ali premo, bomo poslali nazaj, odzema pisali za primanjkljaj. Z odzema na sedanje razmere, ker se veljava denarja skoraj vsak dan izpremenja, nam je nemogoče za oddajene kraje priobčevati natančne cene denarja, ter bodemo od zdaj naprej do preklica računali krate po ceni, kakor bode naznanjena v listu "Glas Naroda" isti dan, ko nam doseže v roke denar, mogoče tudi po nižji ceni, za slučaj, da bi razmere nanesle tako. Kdor želi, da se izplačilo izvrši po brezplačnem brzojavu, naj pripomni na denarni nakaznil "pošlje naj se brzojavno".

CENE:

K: 10.00.....	1.50	K: 120.00.....	15.00
K: 15.00.....	2.15	K: 130.00.....	16.90
K: 20.00.....	2.75	K: 140.00.....	18.20
K: 25.00.....	3.40	K: 150.00.....	19.50
K: 30.00.....	4.05	K: 160.00.....	20.80
K: 35.00.....	4.70	K: 170.00.....	22.10
K: 40.00.....	5.35	K: 180.00.....	23.40
K: 45.00.....	6.00	K: 190.00.....	24.70
K: 50.00.....	6.65	K: 200.00.....	26.00
K: 55.00.....	7.25	K: 210.00.....	27.30
K: 60.00.....	7.90	K: 220.00.....	28.60
K: 65.00.....	8.55	K: 230.00.....	29.90
K: 70.00.....	9.20	K: 240.00.....	31.20
K: 75.00.....	9.85	K: 250.00.....	32.50
K: 80.00.....	10.50	K: 260.00.....	33.80
K: 85.00.....	11.15	K: 270.00.....	35.10
K: 90.00.....	11.80	K: 280.00.....	36.40
K: 95.00.....	12.45	K: 290.00.....	37.70
K: 100.00.....	13.10	K: 300.00.....	39.00
K: 110.00.....	14.30	K: 310.00.....	40.30

Iz Mehike.

Najjužnejše prednje straže so se umaknile 80 milj. — Trajalo bo dva tedna, da odidejo vse čete. — Carranza umorjen?

General Pershing je že odpoklical najjužnejše čete proti severu Rabil bo kakih 14 dni, da odstrani vse čete iz Mehike.

Vojni urad je zaukazal, da se odstranijo čete iz Mehike in že so odšle južne čete 80 milj proti severu. S tem se hoče dati Carranza priliko, da pokaže, ako bo tudi on držal obljubo, namreč, da bo v ozemlje, katerega zapuste ameriške čete, poslal 15 tisoč vojakov, da prepreči nadaljne upade Villavijh čet v ozemlje Združenih držav.

Ako bo Carranza mogel ubraniti take vpade, bo dobil od ameriške vlade državno posojilo in vlada bo tudi poslala svojega zastopnika Fletcherja v Mexico City.

Orožje se tudi sedaj ne bo smelo pošiljati v Mehiko, ker se ne ve, ako bi prišlo v "prave roke." Zanesljiva poročila pravijo, da sta se dogovorila Villa in Zapata da bosta skupno delovala, da uničita Carranza. Villa dobiva mnogo orožja in munije iz Havane: dobil je tudi že mnogo topov in strojnih pušk.

Vesti o umoru Carranze.

El Paso, Texas, 23. januarja. — Soprog nekake zelo uglednega Mehikance je prejel šifrirano pismo, kjer se ji naznanja, da je bil Carranza v nedeljo umorjen v Queretaro. Ta vest še ni potrjena. Villovi vojaki so vstavili pri Laguni, 20 milj od Chihuahua nek potniški vlak in so zaplenili 40 tisoč pezo. Vojaki, ki so stražili vlak, so se pridružili Villi, ne da bi se bili branili.

Zlato za nemške križarke.

Baltimore, Md., 23. januarja. — Poroča se, da so imeli trije parniki, ki so pred kratkim odpluli iz tega pristanišča, na krovu veliko množino zlata z namenom, da ga preložejo na nemške pomožne križarke, ki so namenjene nazaj v Nemčijo.

Parnik "Ausable", ki je odplul 26. decembra, je imel za 2 milijona dolarjev zlata; "Mauwee", tudi naložena z zlatom, je odplul 28. decembra in "Winnebago" 7. januarja.

Vsi parniki so bili namenjeni v Buenos Aires. O nobenem teh parnikov se pozneje ni več poročalo. Vsi trije parniki so bili registrirani v Ameriki in so bili last neke nove družbe, katero so Angleži zapisali na črno listo.

Rusi odvzeli Nemcem Vadeni.

Vojno ministristvo naznanja, da so ruske čete po ljutem boju odvzele Nemcem Vadeni, ležeče ob Donavi, šest milj južozapadno od Galea.

Bolgari prekoračili Donavo.

BOLGAROM SE JE POSREČILO PRITI PRI TULČI NA NASPROTNI BREG REKE DONAVE. — BOJI MED PREDNIMI STRAŽAMI OB JUTNI IN SLANIČU. — NEMCI SO VJELI NAD STO VOJAKOV. — AVSTRIJCI SO ODBILI PRI ODOBESCI VSE SOVRAŽNIŠKE NAPADE. — OB CELI FRONTI SE VRŠE VROČI ARTILERIJSKI SPOPADI. — OBSTRE-LJEVANJE PREDMOSTJA FUNDENI.

Petrograd, Rusija, 23. januarja. — Angleška admiraliteta je dobila iz Petrograda brzogovorko, da je izdal ruski generalni štab sledeče poročilo:

— Ob celi fronti se vrše vroči artilerijski spopadi. Ob Donavi vlada mir.

Berlin, Nemčija, 23. januarja. — Uradno poročilo nemškega vrhovnega poveljstva se glasi:

— Armađna skupina nadvojvode Jožefa: Artilerijska bitka, ki se je vnela pred par dnevi v Gozdih Karjatih, še ni končana.

V bojih med prednjimi stražami so vjeli Nemci in Avstrijci nad sto rumunskih vojakov ter pogladi v beg par močnih sovražnih oddelkov.

Najhujši boj se vrši južno od doline Kazina.

Armađna skupina generala Mackensena: — Razen manjših spopadov južno od Putne je položaj neizpremenjen.

V Dobrudži so prekoračili bolgarski oddelki pri Tulči reko Donavo. Zda se nahajajo na severnem bregu reke in se bodo kmalo spopadli z Rusi.

Dunaj, Avstrija, 23. januarja. — Poročilo, ki ga je izdalo vrhovno poveljstvo avstrijske armade, se glasi:

— V gorovju pri Odobesci smo razkropili sovražne poizvedovalne oddelke.

Berlin, Nemčija, 23. januarja. — Vojaški strokovnjak "Prekmorske brzogovorne agenture" poroča:

— Zavzetje mesta Nanesti je omogočilo nemški artileriji kontrolo nad vsemi mostovi predmostja pri Fundeni. Nemci obstreljujejo predmostje s treh strani in ga bodo kmalo zavzeli, kljub temu da ga Rusi obupno branijo. Zrakoplovci so izjavili, da je del utrdb že čisto razdejan.

V Karpatih vlada silen mraz. Zda se neprestano sneži, kar zelo ovira vojaške operacije.

Iz raznih poročil je razvidno, da zadržujejo prodiranje devete nemške armade samo ruske čete. Na fronti ni skoraj nobenega Rumuna. Rumuni so se deloma umaknili, deloma se pa branijo na ostalih frontah.

—000—

Pomorska bitka.

V SEVERNEM MORJU SO SE ZOPET SPOPADLE NEMŠKE IN ANGLEŠKE BOJNE LADJE. — NEMŠKO BRODOVJE JE BILO ODPLULO IZ ZEBRIGGE, TAKOJ ZATEM SE JE PA VNELA BITKA. — NA ANGLEŠKI STRANI JE 50 MRTVIH, NA NEMŠKI PA BAJE SAMO ŠTIRJE. — ANGLEŽI SO BILI V VELIKI PREMOČI. — 14 NEMŠKIH TORPEDNIH RUŠILCEV SE JE UDELEŽILO BOJA.

London, Anglija, 23. januarja. — Angleška admiraliteta je izdala sledeče uradno poročilo:

— Včeraj zvečer so naše bojne ladje v Severnem morju blizu nizozemske obale na oddelek sovražnih torpednih rušilcev. Vnela se je vroča bitka, v kateri se je nek nemški torpedni rušilec potopil, drugi so se pa umaknili. Vsled teme se ni moglo določiti natančnega rezultata.

Tudi zadnjo noč se je vršil kratek, toda vroč boj med našimi in nemškimi torpednimi rušilci. Sovražni torpedo je zadel nek naš rušilec, nakar je nastala eksplozija. Mrtvih je bilo 44 mož in trije častniki.

London, Anglija, 23. januarja. — Iz Ymuiden poročajo, da so bile na nemškem torpednem rušilec "V.69" mrtve štiri osebe.

Reuterjeva brzogovorna agentura naznanja, da je začelo pristanišče v Zebrige zmrzovati, nakar so odpluli nemški torpedni rušilci na odprto morje.

Naenkrat jih je napadlo močno angleško brodogradje. Boj se je vršil iz male daljave. Nek angleški izstreljek je zadel poveljniški most nemškega rušilca "V.69" in ga odtrgal.

Ymuiden, Nizozemsko, 23. januarja. — V torek zvečer se je vršil v Severnem morju boj med štirinajstimi nemškimi torpednimi rušilci in oddelkom angleškega brodogradje.

Nek nizozemski ribniški parnik je pripeljal na suho šestnajst težko ranjenih nemških mornarjev.

Vsi so pripadali posadki torpednega rušilca "V.69." Torpedni čoln se ni potopil, ampak so ga privedli težko poškodovanega k obali. Na krovu je bilo dvajset mrtvih in nekoliko ranjenih.

Poveljnik je imel obe nogi odstreljeni. Umrli je, še predno so ga privedli na obrežje.

"GLAS NARODA"

(Slovenian Daily)

Owned and published by the
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(a corporation.)
FRANK SAKSER, President. LOUIS BENEDIK, TreasurerPlace of Business of the corporation and addresses of above officers:
82 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

En celo leto velja list za Ameriko in	Za pol leta za mesto New York...	2.00
Canada	Za Evropo za vse leto	4.50
En pol leta	Za Evropo za pol leta	2.50
En celo leto za mesto New York...	Za Evropo za šest let	1.70

"GLAS NARODA" izhaja vsak dan izvenredni nedelji in praznikov.

"GLAS NARODA"Issued every day except Sundays and Holidays.
Subscription yearly \$3.00.

Advertisement on agreement.

Dopis brez podpisa in osebnosti se ne priobčujejo.
Denar naj se blagoviti pošiljati po — Money Order.
Pri spremembi kraja naročnikov prostoma, da se nam tudi prejane izplačajo.
Namen, da hitreje najdemo naslovnik.

Dopisom in pošiljankam naredite ta naslov:

"GLAS NARODA"

82 Cortlandt St.

New York City

Telefon 4087 Cortlandt.

Ne zmage, ne poraza!

Govor, ki ga je imel predsednik Wilson predvečernjem v zveznem senatu, je veliko pomembnejši kot njegova agitacija za mir, kljub temu, da je bil govor le posledica te njegove agitacije.

Če je dal predsednik v svoji noti vsem bojujočim se narodom podlago za dosego miru, je v svojem govoru precej jasno povedal, na kak način bi bilo mogoče doseči mir.

Toda predsednik je storil še več.

Rekel je, ne da bi prej vprašal senat, da se hočejo Zdr. države priklopiti "Ligi za izsiljenje miru" ter s tem končati stoletne tradicije te dežele, da se Združene države ne smejo spuščati z nobeno drugo državo v kako zvezo.

S fino ironijo je predsednik konstatiral, da se zdi vsem bojujočim se potrebno osnovati tako ligo, da pa ne ve, kaj razumejo bojujoči se pod besedo "trajen mir".

In ker bojujoči se države nočejo tega natančno pojasniti, se zdi najvišjemu uradniku Združenih držav potreben, brez krinke in javno povedati, pod katerimi pogoji bi se Združene države pridružile taki Ligi oziroma kakšen mir bi smatralo Združene države za trajen mir.

Nekateri so že večkrat pojasnili svoje mnenje o "mirovni ligi". Med kapitalističnimi interesi na tej ali oni strani pride do nesporazuma, in posledica tega nesporazuma je ponavadi eksplozija.

Posledica različnega razvoja posameznih dežel so tudi konflikti na mednarodnem trgu, katerih ne more preprečiti nobeden, še tako dober načrt mirovne lige.

Toda pustimo te pomisleke na strani.

Ako se zamislimo v Wilsonov govor, moramo priznati, da je govoril govor v senatu pameten, napreden in odločen možak.

Že prvi misli, ki se vleče kot rdeči trak skozi vsa njegova izvajanja, moramo pritrčiti: **nobenega zmagalca in nobenega premaganca ne sme biti!**

Nobenega miru, katerega bi bil prvi deležen, dočim bi bil drugemu vsiljen, ne sme biti.

Tak mir povzroča ogorčenost in pušča želo v prsih.

Da ima v tem oziru čisto prav, nam jasno kaže mir, sklenjen leta 1871 v Frankfurtu, ki je rodil v Francozih večno hrepenenje po Alzaciji in Lotaringiji. Ali pa naprimer "Balkanski mir".

Delavstvo je zato, da ne zmagajo niti zavezniki niti centralni zavezniki.

Ako bi zmagala ta ali ona stranka, bi nacionalni boji za dolga stoletja zavstavlili delavsko gibanje in napredek delavskega razreda.

Ako Wilson res misli, kar je govoril, mora kot mož posteljati vsa sila delati, da nastopi prejkomogoče konec vojne, da bo prejkomogoče končano to strašno klanje.

Predsednikova izvajanja glede neodvisnosti naroda, ponovitev one lepe fraze iz proglasitve ameriške neodvisnosti, da se ne sme nobenega naroda vladati brez njegovega dovoljenja, vse je to prelepo, da bi kdo smatral za resno!

Onih lepih besed, ki jih je napisal Tomaž Jefferson, se niso niti Združene države vedno držale, posebno pa v zadnjem času ne.

Temnanj se bodo pa držale teh besed sedanje bojujoče se države.

V tem smislu je Wilsonovo zavzemanje za združeno, neodvisno in svobodno Poljsko zelo interesantno.

Na Dunaju in v Berlinu gotovo niso glede Poljske Wilsonovega mnenja.

"Prostost na morju", ki je tudi omenjena v predsednikovem govoru, spada k onim meglenim točkam, katerih dozdaj še ni bilo nikomur mogoče natančno določiti.

Predsednik je v tem ravno tako nedoločen kot so bili vsi njegovi predniki, kajti navesti ne more niti enega sredstva, potom kojega bi bilo mogoče ustanoviti "prostost na morju".

Wilsonov govor je pa vseeno kot nekak uvod v novo odločnejšo mirovno akcijo. Da je res tako, se je že pokazalo na borzi, ker so cene raznim akcijam zopet precej padle.

Konferenca v Petrogradu. Bratstvu na zelo važno konferenco Petrograd, Rusija, 23. januarja. v rusko glavno mesto. V poročilu "Times" poroča iz Beograda, da je omenjeno, da prihaja še vedno sta dospel rumunski prestolonaslednik na tisoče Rumunov v Beogradu in ministrski predsednik sarajbo.

Dopis.

La Salle, Ill. — Najprvo moram povedati dragim študentem, da smo vzeli v La Salle na "board" stare sinah "Zimo", katere je postala pa že tako sitna, da jo ljudje, ki gredo po "streetu", nočejo nič več poslušati. Nekateri imajo kape čez ušesa, kateri pa nimajo kap, si pa z rokami tišejejo ušesa, samo da jo ne slišijo, pa je "all right". — Dela se pri nas sedaj vsak dan, toda plače so pa le bolj picle, to je sicer v tovarnah. In tudi premogrovni letosnji zimo stalno obratujejo, toda tam je pa zopet od prostora odvisen tvoj zaslužek. — Kar se pa tice drugega, je pa v La Salle "all right", četudi si tukajšnji slovenski kritiki skočijo včasih tupatam malo v lase, pa to ni nič ne de; saj pa naše mesto nima ime La Salle, zato ni čuda, če se včasih med seboj malo polasamo. Pa kaj bi v tem oziru hvalili nas Lasalle, saj je dosti, ko nas drugi pohvalijo! Glejte, še celo Mike Cegare je dejal, pokrit pri odkriti sodbi, da Lasallejanje smo iz samega hudiča! In to popolnoma zadostuje. Oh, radoveden sem pa le še, kaj neki bi mislil onas g. Peter Zgaga! Oh, Peter, Peter bi nam šele kako povedal, samo to ti je h... ker je sedaj preveč "bisy", ko se nahajamo v tem presrečnem predpustnem času, ko vsak le gleda, kje bo dobil svojo božjo polovico. Aha! Torej zato se Peter tako boji, zato tako molči in se nikjer nič ne pokaže, ker je v strahu, da mu ne bi kdo dekleta pregovoril. Ha-ha, te že imamo, Peter! No ja, pa saj to nič ne de, saj ti nisi ne nevoljivi, ampak samo gleda, da ne boš koncem predpusta samo "korbee" odnesel; torej le pazi, Peter! — Hoj, hoj, g. urednik, nekaj bi bil pa kmalu pozabil povedati. Gotovo si boste mislili: kaj neki? Prihodnji tork, to je na 30. januarja zvečer, bo vse staro in mlado v La Salle plesalo. Ni hudič! Da, da! Družstvo sv. Družine bo na ta večer priredilo v Kompostvi dvorani svojo veliko predpustno veselico, katere bo neki opremljen z najboljšimi zabavami. Godce bodo pa dobili iz nekega drugega mesta, ki neki tako fino igrajo, da bodo človeka veselili vetrovi kar po dvorani nosili. In na veselici bodo peli tudi slovenski peveci in pevke neke nove pesni, ki bodo dolepe po dvorani tako mило in krasno, da se bodo človeku radosti srce zibalo. Torej, rojaki, ne zamudite tega krasnega zabavnega večera! V nadi, da se snidemo v tork večer na veselici vsi lasallski rojaki, vas iskreno pozdravljamo, kakor tudi vse čitatelje našega narodnega lista "G. N." Širom Amerike. — Janezov Janez iz Regerevasi.

Rumunski jetniki.

Berlin, Nemčija, 23. januarja. Dozdaj so vjeli Nemci, Bolgari in Turki skoraj 200.000 rumunskih vojakov. Veliko rumunskih beguncev se še skriva po goščavah in kmetijskih hišah.

Londona eksplozija.

London, Anglija, 23. januarja. Uradno poročilo naznanja o petkovski eksploziji sledeče: Domneva se, da so sedaj seštetje vse žrtve eksplozije, ki se je pripetila v petek v municijski tovarni v East Londonu. V času eksplozije je delalo v tovarni 39 moških in 10 žensk. Ceni se, da se je od teh rešilo 18 moških in 9 žensk.

Ob desetih dopoldne so našli sledeče: mrtvih 44 moških, 11 žensk in 14 otrok; skupaj 69. Več ko ranjenih 19 moških, 34 žensk in 19 otrok; skupaj 72. Lahko ranjenih 155 moških, 102 žensk in 71 otrok; skupaj 328.

Listnica uredništva.

Naročnik, Sirtell, Minn. — Vaš popravek imamo v rokah, toda Vašega dopisa nismo prejeli. Pišite nam še enkrat.

M. S. Adah, Pa. — Navadna ameriška milja ima 6.080 čevljev, ali 1 km in 853 m; morska milja pa ima 5.280 čevljev, ali 1 km in 609 m. Iz tega vidite, da je morska milja večja od navadne milje, in sicer za 800 čevljev, ali 244 m. Na drugo Vaše vprašanje je pa treba Salomona, da bi vam odgovoril. Morda je kdo drugi tako premeten, da bi nam mogel odgovoriti na sledeče vprašanje: Ali imajo "parizarski konji" toliko moči, da bi mogli vdariti eno "box-karo" blaga?

Širom Amerike.

Chicago, Ill. — Antonio Savolio, Lah, je meseca maja lanskega leta umoril drugega Laha in potem pobegnil. Policija sploh ni imela več kajakega upanja, da ji pride morilec še kdaj v roke. Vendar je pa vedno pazila na hišo, kjer je stanovala njegova žena in ko je zvedela, da dobi žena pisma od njega, nastavila je past. Prestregla je pošto in doznala, da živi v Reading, Pa. Obrnili so se na tamonjsko policijo, da bi morilec zaprla; sedaj je Savolio že v Chicago in pride kmalu pred sodbo vsled umora.

— Trije z revolverji oboroženi roparji so prišli nekega večera v salon C. Tomaia, namerili revolverje na tam navzočo gostinjo in salunarja in vzeli iz registra \$10. — Ko so roparji odhajali, rekel je eden, da bi pregledali še žepa drugima dvema. "No, sir", je rekel vodja roparjev, "to so delavci, ki delajo, da bi meli kaj za živeti in teh se ne smemo dotakniti."

— Pred zveznim sodnikom Sanbornem vrši se sedaj tožba proti International Harvester Co., ki je obtožena, da je sleparskim načinom in z lažnjivimi prevzemi prodala farmerjem po sredozapadnih deželah za \$5.000.000. Nadalje je bil zaslišan Viljem Cvenke, farmer iz Galva, Iowa. Priznal je, da je ob raznih časih kupil delnice od družbe. Dividend ni nikoli dobil, kar pomeni, da je pa vedno od nje farmerje stroje in jih dobival veliko ceneje, kakor jih družba navadno prodaja, dobival je tudi discount kot delničar, kakor ga je družba obljubovala. Posebno so se v sodni dvorani smejali, ko je povedal, da je delnice prodal svojemu zetku, ko se je prepričal, da nimajo te cene, kolikor je sam za nje plačal.

— Komaj je eden dan nekoliko snežilo, takoj je Čikazanom splavalo po vodi upanje, da postane premožnejši. Eden dan je sicer cena padla za \$1.00 pri toni, drugi dan je pa začelo snežiti, premožni pa ni samo stopil na prejšnje cene, marveč bo postal, ako bo trajal še par dni tak silen mraz, še dražji.

Chicago, Ill. — Tri železnice in sicer Baltimore-Ohio, Nickel Plate in Pennsylvania proglasile so embargo na premožnejši, češ, da nimajo dovolj 10 lokomotiv; edina Lake Shore železnica dovaža še premožnejši, ta ima pa zopet malo vozov in tako se ni čuditi, da so trgovci s premožnejšimi cene zopet povišali. V premožnejših cene minuli teden padle, ker je bilo lepo vreme, za dolar, sedaj so zopet poskočile in bodo bržkone take ostale. Predsednik Consumers Co., Fred Upham pa pravi, da bi dva dni trajajoč bliznar nagnal cene do take višine, da je bolj pametno, da vsak plača že sedaj te cene. Pravi, da je bilo mogoče minulo soboto v premožnejših dobiti premožnejši za \$3 tona, a danes zahtevajo že \$4.50.

— Grozne smrti je umrl tu delavec Maks Andrews. Ko je šel minuli petek ob 4. popoldne čez progo Lake Shore železnice, je videl, da se bliža vlak; stopil je med obe progi, a v tem je pridrhal vlak od nasprotne strani, ki ga je zadel in vrgel pod drugi vlak; odtrgal mu je glavo, tako da je morala nastopiti smrt na mestu.

— 12-letna Marija Bergerjeva mora vesti celo gospodinjstvo. Oče gre jutraj na delo, pa mora ona skuhati in napraviti oba brata za šolo. Mati namreč vedno pije. Oče ji ne sme dati nikoli denarja v roke, ker bi vse sproti zapila. Sodnik je mater obsodil na šest mesecev ječe in zdravniki bodo morali poskušati, da jo od pijanstva ozdravijo.

Rockford, Ill. — Tovarni vlak Illinois Central železnice vrgel je prenapolnjen voz poulične železnice raz most v 50 čevljev od tod tekočo reko; več oseb je bilo ubitih in mnogo ranjenih.

Ottumwa, Iowa. — Črtna Mary Talbot praznovala je minuli Božič 120. rojstni dan. Je pa že tako slaba, da ne more več iz postelje. Stoletnico rojstva je pa na Božič praznoval Iree Daniel Roaty pri prav dobrem zdravju.

Cleveland, Ohio. — Podrl se je nepričakovano del petnadstropnega skladišča Cleveland Storage Co. Tri osebe so bile težko, dve smrtno ranjeni, mnogo jih je pa ušlo la z nevarno težavo smrti. Dva u službenca potegnili so izpod razva-

lin, pa sta oba na poti v bolnišnico umrla.

Wilkesbarre, Pa. — Vihar, ki je pričetkom meseca divjal po dolini Wyoming, povzročil je za 50 tisoč dolarjev škodo. Podrl je dve soli, eden mlin in poškodoval več hiš.

Des Moines, Iowa. — Pred tukajšnjim okrožnim sodiščem vršila se je razprava na predlog nekega farmerja, imenom Guy Brodie, da bi ga sodišče odpustilo iz državnega zdravilišča za — pijance! Razmere, ki vladajo v tem zavodu, so grozne!

Več "bolnikov-pijancev" je potrdilo izjavo Brodieja o razmerah v zdravilišču. Sobe polne nesnag in mrčesa, jedi niso za uživanje, ravnanje z bolniki nepopolno surov. Devetdeset imelo jih je še razum tega nalezljive bolezni in so se kopali v kopalnicah, kjer je bila nesnaga, da so se sami sebi studili. "Zdravljenje" je trajalo vedno dva tedna, vbrizgavali so jim neko tekočino, a tega niso delali zdravniki, marveč sluga.

Brodie je končal svoj govor z besedami: "Ves čas, kar sem bil interniran v tem zavodu, bila sta tam samo dva pijanega popolnoma ozdravljena, ker — sta umrla!"

Wibaux, Mont. — Najhujši bliznarski smrti in minuli teden: na poti iz šole zmurznila je mala deklica in tudi jedno učiteljico pogrešajo.

Vihar je divjal z naglase 75 milj. in kdor se ni videl s svojimi lastnimi očmi snežnih viharjev po Montani in Dakoti, si takega bliznarskega sploh predstavljati ne more. Niti dva koraka ne vidiš daleč.

Helena, Mont. — Očvčereja se leta 1916 ni tako dobro obnesla kot l. 1915. Kljub temu, da je l. l. samo 21.000.000 funtov volne, za 3.500.000 manj kakor l. 1915 in za 7.000.000 funtov manj kakor pa leta 1914 bodo skupili za volno skoro isti znesek, kakor pred leti, ker je cena poskočila od 26 na 30 centov pri funtu.

Dillon, Mont. — V Jack Rabbit jami zadeli so na bakreno žilo. — Ljudje iz Butte pričeli so sedaj z nadaljnjim delom.

Superior, Wis. — Naše mesto postalo je 1. julija lanskega leta "suho". Tretjega aprila letošnjega leta pa se bo vršila nova volitev, ali naj ostane mesto še dalje suho, ali naj se povrne zopet v mokraški tabor.

Slovaška župnija, kjer župnikuje Rev. Smoley, prične letošnjo jesen z župnijsko šolo. Preskrbljeno so že štiri slovaške sestre.

Whitewater, Wis. — Karl Vago je bil smrtonosno ranjen, Nikolaj Ignicki pa težko, ko je bil oddan na domu Antona Olčiča, kjer so bili vsi na hrani in stanovanju, strel, ko so odprli vrata. Osumljena sta James Glover in njegova žena, ki sta oba pod ključem.

Galesville, Wis. — E. Dale, učiteljica, vložila je tožbo na ločitev zakona. Poročila se je leta 1912 in kot vzrok navajala, da jo ima mož "preveč rad". Mesto da bi ljubezen pojemale, trdi ona, da je vedno bolj ognjena. V svoji tožbi izraža pa tudi željo, da naj ji sodišče prisodi polovico moževega premoženja, kar bi znašalo okroglih \$35.000!

Willard, Wis. — Po dolgem čakanju se nam je vendar želja izpolnila, dobili smo svojega župnika, namreč Rev. Alojzija Kastigarja, ki je vsled svoje dobrotljivosti in ljubeznjivosti splošno znan med Slovenci. Bomo župljani hvaležni, da je hotel priti k nam; sedaj še le vemo, kako je na župniji, ako ni duhovna.

Seattle, Wash. — Dvanajst krepkih delavcev, ki delajo v jamah Coal Creek družbe, prišlo je minulo nedeljo v Seattle, da bi se dali slikati pri Independent Portrait & Frame Co. Pa so bili jako razočarani! Prvič ni v celem mestu take trvdke, ki jim je obesila za lep denar kupone za slikanje, drugi pa ni take adrese v celem mestu. Prostor, kjer bi imelo poslopje slikarja stati, je prazna luča. — Zopet nam, kako treba biti previdnim pred raznimi sleparji!

Slov. pevsko podporno društvo "ZVON"**SEDEŽ V CLEVELAND (NEWBURG), OHIO.****URADNIKI:**

Predsednik: JOŽEF BLATNIK, 3582 E. 82. St., Cleveland, Ohio.
Podpredsednik: GUST STRAJNER, 903 E. 63. St., Cleveland, Ohio.
Tajnik: ANDREW ŽAGAR, 3704 E. 78. St., Cleveland, Ohio.
Podtajnik: ANTON GORENC, 7728 Osage Ave., Cleveland, Ohio.
Blagajnik: MIKE VRČEK, 3684 E. 78. St., Cleveland, Ohio.
Podblagajnik: FRANK KOKOTEC, 8103 Marble Ave., Cleveland, Ohio.
Zapisničar: ROZI MAUER, 3522 E. 82. St., Cleveland, Ohio.

NADZORNI ODBOR:

Predsednik: MARY GLIHA, 3906 E. 78. St., Cleveland, Ohio.
I. nadzornik: MARTIN MARTINŠEK, 3550 E. 81. St., Cleveland, Ohio.
II. nadzornik: FRANK VRČEK, 3684 E. 78. St., Cleveland, Ohio.

BOLNIŠKI NADZORNIKI:

JOHN FONDA, 7825 Burke Ave., Cleveland, Ohio.
FRANCES ZABUKOVEC, 3684 E. 78. St., Cleveland, Ohio.

VRATAR:

LUDVIG GRUDEN, 3684 E. 78. St., Cleveland, Ohio.

Seja se vrši prvo nedeljo v mesecu ob 9. uri dopoldne v Mike Plutvi dvorani, 3611 E. 81. St., Cleveland, Ohio.

ORGANIST

Išče primerno službo pri slovenski ali hrvatski cerkvi. Zmožen je poučevati cerkveno petje ter tudi razna pevstva društva. Kjer ga potrebujejo, naj se oglašijo na naslov:

Organist, c/o Glas Naroda,
82 Cortlandt St., New York, N. Y.
(2x 17&24-1)

Rad bi izvedel za bratrance OŽ. BOLTA HTI, doma iz Velikih blok št. 35. Če kdo izmed rojakov ve za njegov naslov, prosim, da ga mi naznani, za kar bom zelo hvaležen, ali naj se pišam javi. — Tom Mazi, 629 S. Santa Fe Ave., Pueblo, Colo. (24-25-1)

VABILO na DRUGI LETNI CERKVENI "FAIR". oziroma prvi v lastnih prostorih cerkvene dvorane v prid SLOVENSKE CERKVE SV. CIRILA IN METODA V NEW YORKU.

Ki se bode vršil zadnjo nedeljo dne 28. januarja na 62 St. Mark's Place, N. Y., in se bode nadaljeval prvo nedeljo v februarju, 4. febr. Popoldenska pobožnost bode ob dveh popoldne, nato otvori "fair", naše dično pevsko društvo "Domovina" s krasno pesmijo. Dekliški tamburaški klub "Slovenka" je tudi obljubil svojo pomoč. Za zabavo in razvedrilo je vsestransko preskrbljeno.

Rojaki, pridite vsi! Saj je uspeh "faira" odvisen od vas in za vašo cerkev! Pomagajte k dobremu uspehu vsi po svoji moči! Bogata zaloga res krasnih dobrotov bode marsikoga osrečila. Štiri velike prodajalne bodo do polnoči odprte. Da ne bode dolgočas, bode skrbela "Domovina" in "Slovenka".

Prava egiptovska vedeževalka bode drage volje povedala vsakemu za eden "dime" "srečo" itd. "Za obilno vdeležbo se pripravite!"
CERKVENI ODBOR.
(24-25-1)

Možje.

AKO nimate moči kot bi mogli biti, AKO imate moč kot bi morali biti, AKO se želite utruditi, slabotni, potirni in ako se potite po moči, izpolnite srce, a ne zmagajte, polnite se danes en dolar za eno skatlo.

"Juvito Tablete za nemočne".

Te vam bodo gotovo pomagale kot so pomagale več tisoč drugim, ki so trpeli. Nadovite.

JUVITO LABORATORY
South Hill Branch, Pittsburgh, Pa.

**MODERNO UREJENA
TISKARNA GLAS NARODA**

VSAKOVRSNE TISKOVINE
IZVRŠUJE PO NIZKIH
CENAH.

...

DELO OKUSNO.

...

IZVRŠUJE PREDVODE V
DRUGE JEZIKE.

...

UNJSKO ORGANIZIRANA.

...

POSEBNOST 80:

DRUŠTVENA PRAVILA,
OKROŽNICE — PAMFLETE,
CENIKI I. T. D.

VSA NAROČILA POŠILJATE NA:

Slovenic Publishing Co.,

82 Cortlandt St., New York, N. Y.

GLASILO JUGOSLOVANSKE KATOLIŠKE JEDNOTE

Ustanovljena leta 1898.

Glavni sedež v ELY, MINNESOTA.

Inkorporirana leta 1900.

GLAVNI URADNIKI:

Predsednik: MIHAEL ROVANŠEK, R. F. D. No. 1, Conemangh, Pa.
Podpredsednik: LOUIS BALANT, Box 106, Pearl Ave., Lorain, Ohio.
Glavni tajnik: JOSEPH PISHLER, Ely, Minn.
Glavni blagajnik: GEO. L. BROZICH, Ely, Minn.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. JOSEPH V. GRAHEK, 843 East Ohio Street, Pittsburgh, Pa.

NADZORNIKI:

JOHN GOUZE, Box 105, Ely, Minn.
ANTHONY MOTZ, 9641 Avenue "M", So. Chicago, Ill.
JOHN VARGA, 5126 Natrona Alley, Pittsburgh, Pa.

POROTNIKI:

GEO. J. PORENTA, Box 176, Black Diamond, Wash.
LEONARD SLABODNIK, Box 480, Ely, Minn.
JOHN RUPNIK, Box 24, S. R., Delmont, Pa.

GOSPODARSKI ODBOR:

JOSEPH PLAUTZ, Jr., 432 — 7th St., Calumet, Mich.
JOHN MOVERN, 483 Mesaba Ave., Duluth, Minn.
MAT. POGORELEC, 7 W. Madison St., Room 605, Chicago, Ill.

ZDruževalni odbor:

LUDOLF PERDAN, 6024 St. Clair Ave., N. E. Cleveland, Ohio.
FRANK SKRABEC, Stk. Yds. Station RFD, Box 17, Denver, Colo.
FRANK KOČEVAR, Box 386, Gilbert, Minn.

Vsi dopisi, tikajoči se uradnih zadev, kakor tudi denarne pošiljave, naj se pošiljajo na glavnega tajnika Jednote, vse pri- tožbe pa na predsednika porotnega odbora.

Na osebna ali neuradna pisma od strani članov se ne bode oziralo.

Društveno glasilo: "GLAS NARODA".

Jednota posluje po "National Fraternal Congress" lestvici.

V blagajni ima nad \$200,000.00 (dvesto tisoč dolarjev).

bolniških podpor, poškodnin, odpravnin in smrtnin je že izplačala nad \$1,220,000.00 (Miljon, dvesto dvajset tisoč dolarjev).

Jednota zavaruje za \$250.00, \$500.00, \$1,000.00 in \$1,500.00 smrtnine, ter po \$1.00 in \$2.00 dnevne bolniške podpore.

Bolniška podpora je centralizirana. Vsak opravičen bolnik si je svest, da dobi podporo, kadar jo potrebuje.

Društva Jednote se nahajajo po več naprednih slovenskih naselbinah. Tam, kjer jih še ni, priporočamo ustanovitve novih. Društvo se lahko ustanovi z 8 člani ali članicami.

Za nadaljna pojasnila se je obrniti na glavnega tajnika.

Naročnino na Glasilo Jugoslovanske Katoliške Jednote se sprejema le URADNIM POTOM.

Vpoštevalo se bo le naročila, sprejeta oziroma poslana potom društvenih uradov.

Nekoliko pojasnila.

Današnja številka Glas Naroda, ki je obenem tudi glasilo Jugoslovanske Katoliške Jednote, vsebuje vsa poročila društev oziroma glavnega urada, katere smo dobili v tednu, ki se je končal z večerjem 24. dne.

Kot se vidi, se je začelo članstvo že precej zanimati, upamo pa, da bo to zanimanje še veliko bolj naraslo, tako da bosta tedensko dve strani poročil, nasvetov in dopisov komaj zadostovali.

Ker smo dobili tudi iz glavnega urada le nejasna in precej nedoločna določila, urejemo glasilo po svoji najboljši volji in najboljšem prevdaru.

Zadeva še zdaj ni v polnem teku, ker nimamo še imenikov in drugih potrebnih stvari od Jednote in društev. Kakor hitro bomo pa imeli vse v rokah, bomo že skrbeli, da se ne bi mogel nihče pritoževati.

Sklep zadnje konvencije glede glasila se glasi:

— Glavni uradniki Jednote morajo narediti pogodbo z glasilom Jednote, da bode pošiljalo glasilo vsakemu članu in članici, izvzemši družinam, katere imajo več oseb pri Jednoti, katere dobe samo enega (vsaki teden po en iztis.) Nadalje se mora zavezati glasilo, da ostane ta cena v veljavi do prihodnje konvencije ali do združenja in da se ne sme premeniti ta svota na večjo svoto. Glasilo mora pri tem trpeti sploh vse stroške razpošiljanja, uredništva in uprave in mora preskrbeti primerno glavo ali kličej za Jednotino stran, tako da člani Jednote nimajo drugih stroškov pri tem kakor 50c. letno.

To so sicer dve ali tri glavne točke, podrobnosti nam pa niso znane.

V današnji številki je tudi nekaj protestov proti glasilu.

Vsaka stvar ima svojo dobro in slabo stran, in umevno je, da se bo izmed stoterih društev gotovo katero oglašilo, ki se ne strinja z ukrepi zadnjega glavnega zbora.

Dolžnost glavnih uradnikov in posameznih članov je na tem mestu javno pojasniti njihovo zmoto ter dobiti s pametno besedo in neovrgljivimi dokazi nezadovoljneže na svojo stran.

Vsaka polemika, ki se bo vršila na tem mestu, naj bo edinole Jednoti in članstvu v korist.

Težko pričakujemo definitivne odločitve iz glavnega urada.

Ker smo uverjeni, da imajo glavni kakor tudi postajni uradniki dovolj dela, bomo radovoljno še nekoliko počakali in bomo tudi bodoče številke uredili v tem zmislu, kot smo zadnje tri oziroma štiri.

Poročevalce pa ponovno opozarjamo, da naj odpošljejo poročila tako, da jih bo uredništvo sprejelo najkasneje do torka opoldne. Kar pride do torka opoldne, bo priobčeno v sredo; kar pride pozneje, bo priobčeno šele prihodnje sredo.

Prosimo vas, vpoštevajte to, dajajte pojasnila, nasvete, grajate kar je slabega in pohvalite kar je dobro ter delajte tako v prid in blagor vas samih in slavne Jugoslovanske Katoliške Jednote!

Uredništvo Glas Naroda.

Protest.

Društvo sv. Cirila in Metoda št. 1 J. S. K. J. v Ely, Minn., odločno protestira proti sklepu zadnje konvencije v Evelethu, Minn.

1. Z bolniškimi nakaznicami naj bode tako kot prej, da se ne pošiljajo na glavnega edravnika. On naj ima samo pristopne nakaznice in bolniške nakaznice, katere so dvomljive, in od teh naj dobi 25c.

2. Društvo protestira proti plači glavnega tajnika ob času revizije knjig, ker ima že tako dosti velikih.

Društvo se popolnoma strinja s točko radi glasila, kar je sklenila konvencija v Evelethu, Minn. Jos. J. Peshel, predsednik. Jos. A. Mertel, tajnik. Matevž Zgone, blag. in zastopnik.

Člani društva sv. Petra in Pavla št. 15 J. S. K. J. v Pueblo, Colo., so sklenili protestirati proti prisiljenemu jednotnemu glasilu. Veliko je bilo pisano, da bode list prostovoljen, sedaj pa, kakor vse kaže, bode vsak član primoran naročiti se na list, ne glede na to, ali zna štati ali ne. Mi nismo naravnost proti listu, če bi bil list last Jednote, mi smo proti glasilu, katerega nam hočejo prisiliti. Če list hoče izhajati, naj bode tednik in naj se glasi Jednotin, list J. S. K. J., ne pa samo v eni številki "Glas Naroda" enkrat v tednu. To mora biti posebej glasilo Jednote. Tak list kot sedaj ni popolnoma last Jednote. In če nam bode vsiljen, bode samo veliko neprikljen in pomot med društvenim tajnikom in Jednotinim ter samo prerakovan na društvenih sejah med člani. Toraj list naj bode popolnoma prostovoljen, proč od asessmentu, in kdor si ga hoče naročiti, naj si ga naroči, kdor ne pa ne. Člani J. S. K. J. smo tako že zadosti obloženi z visokim asessmentom, ne pa, da bi vedno nakladali na člane. Kolikor naklade so sprejeli č. gg. delegatje na zadnji konvenciji, niso storili prav. Mi smo proti temu. Priporočljivo bi bilo, da odboriki vseli Jednot gledajo in delajo na to, da pride prikomogoe do združenja Jednot in društev; potem lahko bomo imeli glasilo in to lastno in še mnogo drugega koristnega.

Toraj, vsi na delo! Obračamo se do vseh društev J. S. K. J., kateri hočejo ta protest podpirati, naj to storijo prikomogoe.

Pozdrav vsem članom in članicam J. S. K. J.

Frank Brajda, predsednik.

Frank Janesh, tajnik.

NAZNANILO.

Društvo sv. Cirila in Metoda št. 1 J. S. K. J. v Ely, Minn., je izvolilo za leto 1917 sledeče uradnike:

Predsednik Jos. J. Peshel.
Podpredsednik Nick Černič.
Tajnik Joseph A. Mertel, P. O. Box 278.

Matevž Zgone, blagajnik in zastopnik.

Zapisnikar Venceel Kukce.

Nadzorniki: Joseph Sprajcar, Frank Novosel in John Segina.

Porotniki: Frank Jerič, John Prešeren in Stephen Banovec st.

Redar Stephen Rozman.
Vratar Peter Mavrin.

Zastavonoši Joseph Prešeren in Stephen Banovec ml.

Društvo zbornoje vsako četrto nedeljo v mesecu v Joe Skalovi dvorani točno ob dveh popoldne.

NAZNANILO.

Društvo sv. Jožefa št. 29 J. S. K. J. v Imperialu, Pa., je na glavni seji dne 17. decembra 1916 izvolilo za leto 1917 sledeče uradnike:

Predsednik Jožef Šusteršič, P. O. Box 94.

Podpredsednik Valentin Peternej.

Tajnik Alojzij Tolar, Box 242.

Zapisnikar Maks Pustaverh.

Blagajnik John Virant, P. O. Box 312.

Porotni odbor: Anton Bernik, Anton Tavželj in John Pustaverh.

Redar John Medved.

Zastavonoši: Frank Šeničar, John Kostreva in Maks Pustaverh.

Oskrbniški odbor: predsednik John Miklavčič, tajnik John Mravljia, blagajnik Jakob Dolinar.

Tempotom naznanjam vsem oddaljenim članom, da sem prevzel za leto 1917 tajništvo za društvo sv. Jožefa št. 29 v Imperialu, Pa., toraj opozarjam vse oddaljene člane, da pošiljajo vse dopisovane, tisto se društvenega poslovanja, na mene. Denarne prispevke za asessment lahko pošljejo na kateregakoli hočejo izmed zgoraj navedenih uradnikov.

Glasilo zadnje redne konvencije J. S. K. J. se mora vsak bolnik javiti pri tajniku. Bolnik se mora do 12. ure popoldne prijaviti tajniku, ako hoče dobiti za isti dan podnoro; ako se javi popoldne, mu teče podpora z naslednjim dnem.

Na zadnji konvenciji sta se vpleljala še dva razreda za smrtnino in še en razred za bolniško podporo, in sicer za smrtnino 250 in 1500 dolarjev, tako da se člani, kateri se niso prekoračili 45. leto, lahko zavarujejo za 250, 500, 1000

in 1500 smrtnine ter za 2 dolarja bolniške podpore. Za svoto 250 dolarjev smrtnine in za 1 dolar bolniške podpore se lahko zavarujejo člani do 50. leta.

Sedaj je vpeljan tudi otroški oddelek, kateri se imenuje "Mladina J. S. K. J." V ta oddelek se sprejemajo vsi otroci slovenske narodnosti, ne glede če so njih starši člani ali ne, in sicer od 1. do 16. leta; morajo pa biti popolnoma zdravi in brez napak.

Toraj, člani, poslužite se te prilike in delujte na to, da dobimo več ko mogoe mladine v Jednoto.

Društvo sv. Jožefa št. 29 je na zadnji redni seji znižalo pristopnino za člane in članice na 1 dolar, pristopnina za otroke znaša 25c; zavarovani so za 100 dolarjev in plačujejo 15c mesečno.

Rojaki, kateri še niste člani J. S. K. J. in društva sv. Jožefa, sedaj se vam nudi najlepša prilika, postati član ali članica.

Eni člani so me že prašali za nova pravila. Tempotom vam naznanjam, da jih takoj odpošljem, kakor hitro jih dobim.

S sobratiskim pozdravom.

Alois Tolar, tajnik, Box 242, Imperial, Pa.

NAZNANILO.

Za društvo sv. Barbare št. 32 J. S. K. J. v Trestle, Pa., so bili izvoljeni za l. 1917 sledeči uradniki:

Predsednik Anton Eržen, R. D. 1, Box 109 B, Turtle Creek, Pa.

Podpredsednik Frank Šifrar, P. O. Box 102, Unity, Pa.

I. tajnik Frank Šifrar, R. D. 1, Box 76 A, Turtle Creek, Pa.

II. tajnik Joseph Škerlec, R. D. 1, Box 105, Turtle Creek, Pa.

Blagajnik John Šifrar, R. D. 1, Box 107, Turtle Creek, Pa.

Zapisnikar Mat. Peternej, R. D. 1, Box 109, Turtle Creek, Pa.

Nadzorniki: Gregor Ohlak in Frank Peternej.

Pregledovalci otročjega oddelka: John Možina in Peter Jeram.

Zastavonoša Anton Ohlak.

Maršala Frank Vehar in Frank Kacin.

Poslanea: John Harvat in John Jereb.

Vsi člani omenjenega društva se vlijudo prošjo, da se pridno vdeležujejo društvenih sej, da vsakdo ve, kaj se pri seji sklene, da mu ni treba se potem kaj pritoževati. Prosim tudi vse člane, da plačajo svoje mesečne prispevke o pravem času, to je do tretje nedelje v mesecu, da more društvo, tajnik o pravem času urediti društvene listine in poslati v glavni urad Jednote.

Pozdravljam vse člane J. S. K. Jednote.

Frank Šifrar, tajnik.

O Huculih in Horalih.

Konec.

A ženske so vse v belem platnu: heloplatnena je njih košulja, njih suknja, pas, peča, samo životnike nosijo barvaste. Obutalo imajo, kakor možiki, jako opesno. Dekletka si dišijo glave z razpisanimimi trakovi, najbolj pa so zaljubljeni v to, da so košulje in rokavi na moč lepo prošiti z barvastimi vrvicami. Okrog vratu nosijo brojanice (koralde), suknjam obšiv pa je jasno-modro, včasih je tudi suknja vsa rdeča ali pa modra in ovčevna.

Horali so gostoljubni, pošteti, priprosti in srčni, zato so se tudi že krepko tepli s svojimi sovražniki; očitajo jim hudo jezo in osvetljivost, če jih kdo razkaži.

Vsi Slovani radi pojejo, radi plešejo; Horali tudi. Iz njihovih pesni dije duševna moč in jakost. Pojejo pa tudi priproste pesmi, glasli kadar plešejo kolomajko, ki jim je jako ljuba in jo izvrstno plešejo. Mladenci držijo z eno roko devo, v drugi ima pa sekirico, svojo verno spremljevalko, in se snide kroginkrog; pri tem suknjajo se kmalu do tal, kmalu skokajo pokonec, sekirico meče kvišku, čudovito urno in ročno lovi, pa vedno poje prav prijetne pesmi. Okrog in okrog stoji dekleta in čakajo, kdaj katara pride na vrsto, da pojše plesat.

Horalske pesni so jako podobne krakovjankam. (Krakovjanki

so kratke pesmi, ki imajo štiri- vrstne kitice; takih pesni pesnik duh se ozira z misli na misel. Takšen je vsaj značaj teh narodnih pesni v njih domovini, to je okrog Krakova. Pravi pesnik pa jim daje krasnejšo in umeteljsko obliko in tudi natančnejše strinja misli.) V teh in onih živih tisti duh; v teh in onih manjka posameznim kiticam notranje zveze. Skoro vse so otožne in enake dolgemu gorskemu, gozdnemu odmevu.

Pesniški bogate so horalske pravljice in pesniški bogata je tudi horalska vera v nadprirodna, v gorah bivajoča bitja. Morali verujejo v mnogo tistih duhov, o katerih basnuje mnogo drugih slovenskih rodov, posebno živo pa so jim v duhu "džive žony" ali divje žene. Rusalka ali povodna boginja stare Ukrajine so občutljive, imajo lastnosti, s katerimi so odlična bitja po prijetnih, ljubezljivih pokrajinah; te boginje so vabljive, polne ljubke prijetnosti, svobodne, pa tudi prešerne, pravo stepno evetje. Tako se s svojim prirodnim obličjem ujemajo tudi "džive žony". Basnoslovje razodevja, da so te boginje bile polu-naturne ženske, bitja divje postave, divjega značaja in hudobne. Njih dolgi lasje so svobodno vibrali okrog njih po zraku, život so imelo ves snočno kosmat, sise pa baje tako velike, da so jih nosile na ramah. Rdeča čapka jim je vrtila teme. Živele so ob razliki vibrirali okrog njih po zraku, život so imelo ves snočno kosmat, sise pa baje tako velike, da so jih nosile na ramah. Rdeča čapka jim je vrtila teme. Živele so ob razliki

"sladijčka" po imenu. Ni pa

znano, ali so vladale vse gorske vznožje, ali jim je bilo vlasti le nekoliko vasi; spilja, v kateri so v davnih časih imele svoj prestol, je blizu Lopusne, miljo daleč od Novega trga, v razpokah strmini Male gore. Vhod je dandanašnji baje zametani s kamnjem tako, da bi bilo treba veliko truda, predno bi ga odkopali. Pravljica trdi, da je v skalovju mnogo po več milij dolgih podzemskih potov, razpelnih na razne strani; da so zlati mostovi v notrini nad vodami; da je mnogo zakladov notri ter neštevilno čudotvornih reči.

Divje žene so bile rade tatinske, razmenjavale so rade otroke, da tudi že odrasla dekleta; zategadelj se jih je svet zelo bal. Oprezovali so, plazile se okrog takih hiš, kjer so bile stročnice, zlasti kadar gospodarjev ni bilo doma; vhajalo so v hiše, jemale uvo-rojenčke, pa svoje grde, hudobne otroke, strašne potvare devale na njih mesta. A sreča, ker so matere take tatice lahko silile, da so jim nazaj nosile otroke. Okrade na mati je vzela potvaro divje žene, zanesla jo na smetišče, tepla s šibo, pitala jo z jajčnimi lupinami in kileala: "Vzemi svoje, pri-nesi moje!" Uprijoča potvara se je jela smiliti divji ženi, pa je materi prinesla otroka in vzela svoj zveržek.

Pomenljivo je to, ker je v vseh horalskih povestih in pravljicah rada beseda o zakladih; ali je to zbog živga kopnenja po slati,

v Karpatih drage rudinske žile. Pod Gavontom je velika jama; v tej spilji baje sedi nek menih prikovan k diamantovemu stolpu in kdor pride do njega, nadari slehernega z mnogimi zakladi. Ali vhod v to volino je ozek in vsakojaka luč ugane v njej.

Tej pravljici je podobna tudi ta le obraznost:

Nad petimi ribniki, poljski Pieniciostavy, je neko jezero, Zabilenec po imenu, ali Zabilje jezera. Do tega jezera drži čez skalovje zelo nevaren, le malokomu mogoe pot. K tej vodi baje pride sleherni leto sedem Čehov, ker samo njim je znan pot do jezera. Tam nakopljejo zlate rude, očistijo, potlej pa zopet odidejo. Ljudstvo basnuje, da so pri Zabiljem jezera že videli opaljene skale, oglje in žlindro.

Takih pravljic je še mnogo drugih in različnih med Horali.

Tudi legende ima to ljudstvo; njih izvor je krščanstvo.

Pred nekolicimi desetletji je bil se blizu Lopusne ob Dunaju kamen, na katerem se je poznala človeška noga. Pripovedujejo, da je sv. Kunigunda na poti, ko je bežala pred Tatarji v Pjenin, stopila bila na ta kamen, pa da je zapustila na njem znamenje svoje stopinje. Ta kamen bi bili kasneje zanesli v neko svetišče, baje — da prav v cerkev v Starom Sande — v cerkev, ki jo je bila dala sezidati svetnica sama.

V vasi Lopusni je svoje dni živel nek mladenič, lep, čutek mladec, ki se je imenoval bal in ogibal

mladih žensk. Ko gre ob neki pri- liki v Harklovo k božji službi, zagleda v reki ribo lososa. Pripogne se, da bi ga vjel, ali tisti trenutek se mu nož za pasom zabode med rebra. Rana je bila smrtna; mladenič je umrl in so ga pokopali, tož pa so vrgli v reko. A po tem pokopu se je na tistem mestu, kjer je v vodi ležal nož, večkrat prikazal duh pokojnega mladeniča, da je mimo hodečih ljudi rado strah bilo zato. Prileta pa mimo tudi dve srčni devi, drzovito se približata mladeniču in izvesta od njega, da stoprv pštelje bode nehala njegova kazen ter da ne bo več strašil mimo hodečih ljudi, kadar dasta zanj odslužiti sveto mašo. Da bi jima pa verovali, je bil vzel izza svojega klobuka vejico rutice in jo je jima dal. Devi sta odšli in izvršili njegovo vest, tega mladeniča duh pa se ni prikazal nikoli več.

Tudi dobri vremenski preroki so Horali, kar so sploh v svobodni prirodi živeli ljudje. Če kaže ropotečje, če štorilje krožijo nad ravnino Novega trga, če se Babja gora oblaci, ali kakor Horat reka, da se s čapko pokriva, gotovo to napoveduje dež. Če pa kaže lazijo na dvoje, če zrak diši po žveplem paru in če je megla jako prozorna, trdijo, da Dunajec zopet močno naraste in bruhne čez obrežje.

BOJAKI NAROČAJTE SE NA

"GLAS NARODA". NAJVEČJI

SLOVENSKE DNEVNIK V ZDR.

DRŽAVAN.

BOJAKI NAROČAJTE SE NA

"GLAS NARODA". NAJVEČJI

SLOVENSKE DNEVNIK V ZDR.

DRŽAVAN.

BOJAKI NAROČAJTE SE NA

"GLAS NARODA". NAJVEČJI

SLOVENSKE DNEVNIK V ZDR.

DRŽAVAN.

BOJAKI NAROČAJTE SE NA

"GLAS NARODA". NAJVEČJI

SLOVENSKE DNEVNIK V ZDR.

DRŽAVAN.

IŠČE SE

Šivalke slavnikov za Milan Hemp in China Piping na Box in malih strojih; najboljša plača, dolga se- zija.

Teitelbaum & De Marinis, 295 Lafayette St., New York, (18-31—1)

Iščem svojega prijatelja JOŽEFA CZOPOUT. Doma je iz Srednje Bistriče, pošta Cserfold, Zala megye (komitat) na Ogrskem. Pred tremi leti sva bila skupaj na Acosti, Pa., in od takrat ne vem več za njegov naslov. Če kdo izmed rojakov ve, naj ga mi naznani, za kar bom zelo hvaležen, ali naj se pa sam javi. — Paul Zemlies, Box 6, Acosta, Somerset Co., Pa.

(23-25—1)

Prav rad bi izvedel za naslov svojega strica FRANKA BOHTE. Doma je iz Dolnje Težke vode, podomače Brsanov, fara Stopiče na Dolenjskem. On biva v Združenih državah že približno 25 let, zato prosim cenjene ro- jake, če kdo ve za njegov naslov, da ga mi naznani, za kar bom zelo hvaležen, ali naj se pa sam javi. — John Bohte, Box 36, Rockwood, Colo.

(23-25—1)

Rada bi izvedela za naslov moje sestre JOHANE OSTANEK. Nahajala se je svoččasno v Milwaukee, Wis. Prosim jo, da se mi javi, ali pa če kdo ve za nje naslov, da ga mi naznani. — Frances Ostane, Box 157, Mohrland, Utah. (23-25—1)

ŽENITNA PONUDBA.

Fant, star 30 let, se želi seznaniti s slovenskim dekletom ali vdovo v starosti od 20 do 30 let. Jaz hočem imeti le dobro tovaršico in na drugo se ne oziram. Če katero veselji, naj mi piše in pride- ne svojo sliko.

Max Lavrenčič, 629 Taylor St., St. John, Oregon. (

SLOVENSKO

podp. društvo

svete Barbare

ZA ZEDINJENE DRŽAVE SEVERNE AMERIKE

Sedež: FOREST CITY, PA.

Inkorporirane dne 21. januarja 1902 v državi Pennsylvania.

GLAVNI URAĐNIKI:

Predsednik: F. S. TAUCHER, 674 Ahsay Ave., Rock Springs, Wyo.
Podpredsednik: JAKOB DOLENC, box 181, Broughton, Pa.
Tajnik: FRANK PAVLOVIČ, box 647, Forest City, Pa.
Pomočnik tajnika: AVUGUST GOSTIŠA, box 310, Forest City, Pa.
Blagajnik: JOSIP MARINČIČ, 5805 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.
Zaupnik:

NADZORNI ODBOR:

Predsednik nadz. odbora: JOSIP PETERNEL, box 95, Wilk, Pa.
1. nadzornik: JERNEJ HAFNER, box 95, Federal, Pa.
2. nadzornik: IVAN GROBEČ, 885 E. 137th St., Cleveland, Ohio.

POROTNI ODBOR:

Predsednik porot. odbora: MARTIN OBREŽAN, box 72, E. Mineral, Kans.
1. porotnik: FRANC TOPOČIČ, R. F. D. No. 3, box 146, Fort Smith, Ark.
2. porotnik: JOSIP GOLOB, 1916 So. 14th St., Springfield, Ill.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. JOSIP V. GBAHEK, 843 E. Ohio St., Pittsburgh, Pa.

Uradno glasilo: "GLAS NARODA", 82 Cortlandt St., New York, N. Y.

Cenjena društva, oziroma njih uradniki so naprošeni pošiljati vse dopise direktno na glavnega tajnika in nikakor drugega. Denar naj se pa pošilja edino potom poštnih, ekspresnih ali bančnih denarnih nakaznic, nikakor pa ne potom privatnih čekov, na naslov: Frank Pavlovčič and Farmers & Miners National Bank, Forest City, Pa.

V slučaju, da opazijo društveni tajniki pri poročilih glavnega tajnika kakšne pomanjkljivosti, naj to nemudoma naznanijo uradu glav. tajnika, da se zamore napako popraviti.

Petrefakta.

I.

Profesor Beringer si je obrisal nos v velikansko rdečo ruto, popravil si je lasuljo in potem je odprl okno. Lepo jutro je bilo, pomlad je dihala po zelenih holmih. A kaj je brigala profesorja Beringerja pomlad. On je imel druge reči v glavi: Kamenje, samo kamenje!

Ali da se razumemo prav, in da mi ne boste podtikali zlobnosti, takoj rečem, da je imel profesor Beringer res človeške možgane v svoji lobanji, pa po teh možganih so ropotali sami kameni in sicer petrefakta ali okameneline.

Kdor manj pozna razne geologe raznih narodov, temu koj povem, da je živel imenovani profesor na Nemškem v Wuerzburgu in da je izdal leta 1726 knjigo: "Lithographia Wuerburgensis", v kateri je obravnaval na kaj ženjalnih način razna petrefakta, ki jih je revež našel ali izkopal v okolici. vsakega jutra pa, ko je odprl okno, ležala je ta knjiga še v rokopisu na njegovu mizi. Čez tega se profesor Beringer tudi nagne ter se vglobi v težke misli.

Če ima kdo samo kamenje po možganih, ni vrag, da bi ne imel težkih misli.

Listal je od časa do časa po rokopisu in z globokimi vzdihli je semtertja obračal svoje oči po sobi, v kateri je ležalo povsod okrog razno kamenje.

V tem pa se začuje skozi odprto okno veselo petje iz mladih grl:

"In spet sedi in spet strmi tja v svojo staro šaro. Profesor, ne zaljubi se v kameno še prevarjo!"

Trop lahkoživih dijakov se je ustavil pred profesorjevo hišo. "Danes ne bo Adama k preda vanju."

"Kadar se vglobi v svoj manu skript, pozabi na vse."

"Tem bolje za nas. Kaj menite, kaj zdaj dela?"

"Kamenje boža."

"Ga pokličemo?"

"Pustimo ga in pojdemo raje ven na plano. Jaz imam še precejšnjeja mačka od večerj."

"Pa pojdemo!" se odločijo vsi, najmlajši pa dostavi:

"Poždrav mu hočem vsaj poslati, najljubši mu pozdrav."

Pobral je kamenček na ulici in zagnal ga je skozi okno. Potem so odšli prepevaje stari "Gaudeamus".

Kamenček je priletel profesorju Beringerju na manuskript, a ni ležal še prav dobro tamkaj, ko hlastne profesor po njem in si ga ogleduje od vseh strani.

"Ne", zamrmlja čez malo, "ta ni pravi! Niti kake zarez, niti črke, niti kaj drugega ni v njem vsisanega. To je navaden kamen."

In vrzel ga je skozi okno.

Kamenček je priletel profesorju bogoslovja, pobožnemu Heilig-

mannu na pokrivalo, ko je ravno hitel mimo.

Najprej je Heiligmann menil, da pada toča, ko pa se je preprical, da stoji pred Beringerjevo hišo, je koj vedel, pri čem je. Čudno namreč nikakor ni bilo v istih časih, da so iz profesorjevega okna leteli kameni, čudno je le bilo, da Beringer z njimi še nobenega ni ubil. Ko je tedaj Heiligmann zvedel, pri čem je, podal se je naravnost gor k svojemu tovarišu.

"Gospod kolega", mu je rekel, "kamalu bi ne imel več časti pozdraviti vas. Kamen, zaluden skozi vaše okno, poknil je po mojem pokrivalu, in le božji previdnosti ter relativno mali obsežnosti kamena se imam zahvaliti, da mi ni poknila buča."

"Zelo mi je žal, gospod kolega, a vglobljen sem bil tako v misli, da..." res...

"Vglobljen v misli? Ej, vi geologi vi, ki hočete mešetariti bogu v k seft. Dragi kolega, pustite raji svoje čudne misli, saj je svet tako priprosto ustvarjen. Čemu vse vaše geološko raziskovanje? Čemu vse teorije o ognjenikih in potrehih? Saj reče psalmist, psalm 104. vrsta 32.: "On pogleda zemljo, in ona se strese. On se dotakne gor, in one se kade." Evo vam vse, gospod kolega! Na svidenje in pazite prihodnjič na mojo glavo bolje."

S tem jo je profesor Heiligmann pobrisal, Beringer pa ni postal nič pametnej od tega časa naprej. To je historično dokazano.

Vglobil se je zopet v svoje misli, namreč kakšen naslov bi dal novemu delu, ki je ležalo do polovice že končano na njegovi mizi.

II.

Medtem je sijalo veselo pomladansko sonce na nič manj veselo družbo.

Dijaki so bili in sicer oni, ki smo jih videli pred profesorjevo hišo. Zapustivši mesto, podali so se na vrt neke okolišanske krčme in tu so si privoščili postopno kosilec.

Pri tretjem polju pa vstane najstarejši med njimi, katerega so vsi klicali Anastazija.

"Silentium", je zavrečal s svojim počenim glasom, "silentium! Resno besedo imam spregovoriti z vami, dragi studijosi. Vprašam vas najprej, čemu ste prišli semkaj. Ne menim semkaj v krčmo, ker če bi to vprašal, bi vprašal skrajno prismojeno. To vas vprašam in vsak naj vpraša sedaj sebe. Ste li vstopili na univerzo z namenom delat dolgoce, kakor jih delam jaz, ali z namenom napravljati svojega bogatega očeta groše, kakor jih napravljata Pomponij? Če ste radi tega prišli, rečem vam, da ste pravi eulukaffi. Oh bratje, na slabih potih vas vidim! Zagazili ste v blato, in ni več rešenja za vas. Žalost me obide, če pogledam takole preko vaših glav in vidim, da niste naredili še nič dobrega človeštvu v korist. Hanibal je bil star, edva devet let, in že so ga vpisali v zgodovino. A vi polharji,

vi, vi, vas vprašam, kje je vaša — častilaskomost; da ne rečem kaj hujega. Dolgove delate, čas in poljube kradete, sabljate se s filistri in vino srkate, mesto da bi srkali slastno med učenosti. Pač rastejte na petah in nosovih, a na modrosti.... Ojermu, jerum, o tribulatio! Slednji čas je, da se vrnete v naročje vede. Profesor Adam Beringer zbira petrefakta. Bratje, pomagajmo mužu v tej sveti znosti. Na delo! — Pipece ven! — Vsak kamen v roke! — Jeden, dva, tri!"

Grohot je nastal po teh besedah, a ko se je polegel, ni bilo čuti ničesar več izven glasnega puhanja iz dolgih pip in praskanja nožičev po različnih kamenih, katere je vsak dijak vrtil med prsti.

Ko je bilo delo skončano, t. j. pri petem polju, poda se vsa družba v gospej sprevedu iz krčme, na čelu ji studijozus Anastazij z motiko na rami, zadnji Pomponij najmlajši med vsemi, s težko eulucio v roki. Niso dolgo hodili, ko so prišli do kraja, kjer je že prej nekdo večkrat kopal. Tu se ustavi in Anastazij reče:

"Komilitoni, oni svečani hip, v katerem se vrnemo v naročje vede, je prišel. Vsak naj potihno premišljuje minljivost sveta. Ti Pomponij pa, evo ti motiko, skopliji na tem mestu dolg rov."

Pomponij je odložil culo in skopal, kakor mu je bilo ukazano. Po dovršenem delu strosili so drugi vsebino Pomponijeve cule, samo kamenje, v rov in ga zopet zagrebli in poteptali.

Nato so se vrnili domov.

III.

V gostilni pri "Minervii" sta sedela profesorja Beringer in Lederer v živahnem pogovoru.

"Tedad kolega, ste že izročili rokopolis tiskarni?"

"Že, že, kolega Lederer. Te dni so že izšle prve pole moje "Lithographije". Čudno, da o tem še nič ne veste."

"Vglobljen sem bil v neko svoje delo. Kaj hočete!"

"Eh, razumem, razumem. Če se človek vglobi v razna premišljevanja, potem mu zbeži marsikaj. Saj veste za moj neljubi slučaj s kolegom Heiligmannom? Vidite, takrat sem iskal ravno naslov svoj "Lithographiji".

"In ste ga našli?"

"I nu, seveda."

"Kako se zove?"

"Lithographia."

"Saj res, nisem takoj premislil. Nu in uspeh?"

"Vse hvali delo. Pa je bilo tudi mnogo napora treba."

"Ej, seveda."

"Vendar so nekateri dvomljivi, ki mi vsega nočejo verjeti."

"Barbari!"

"Ne barbari, celo učeni ljudje so. Pravijo, da vsa petrefakta, ki sem jih v prvih polah našel, opisal in tako duhovito razložil, niso prava petrefakta. Okamenela pajke, mušice, evetlice, rake in polže, ali pa njih okamenelne odtiske priznavajo, a da bi bil jaz našel kamene z luno, solncem, zvezdami, repaticami, hebrejskimi in arabskimi črkami, tega mi ne vrjamejo."

"In vendar je res, saj sem jih videl v vaši zbirki, gospod kolega."

"Seveda je res. Saj jaz nikogar ne goljufam. Zakaj neki tudi, prosim vas, gospod kolega?"

"Vendar morate ljudi prepričati na kak način."

"Kako? Nič nisem slisal."

"Ej, povabil sem dva taka dvomljivca, dva francoska učenjaka, naj prideta na lice mesta. Pred njunimi očmi sem kopal; saj veste kje."

"Vem, vem. In?"

"In našel sem okamenelo ribo, slank bo menda, okamenelo redkev in okamenelo mačjo tacio."

"Jasen dokaz."

"Seveda, sta tudi oba obmolnila. Ha, ha, kaj pravite!"

"Vaše ime postane nesmrtno."

"Oh nesmrtno, nesmrtno!" de vesela profesor Beringer.

"Nesmrtnost, kolega, je čudna stvar; koliko se človek poti zanjo!"

"Res je, res", pritrdil profesor Lederer, ki se je tudi potil za nesmrtnost.

"Za nesmrtnost bi človek dal vse. Ne vem kaj vse bi naredil, da bi le moje ime slulo za vedno med človeškim rodum. Ali mislim, da se bo tudi že zdaj na podlagi mojih del govorilo o meni, in rečeno še leta 1906 bo neke kade zapisal, drugi bral, tretji se učil: Leta 1726 je opisal slavni geolog Adam Beringer, profesor v Wuerzburgu,

epohalno knjigo "Lithographia Wuerburgensis", ki še dandanašnji velja in od katere imam že 150-ito izdajo."

"Da, to je izvišena misel, ki daje novih moči", reče profesor Lederer in izprazni svojo kupico.

IV.

Čimbolj je napredoval tisk Beringerjeve knjige, in čimveč pol je poromalo v širni svet na vseučilišča in akademije ter raznašalo njegovo teorijo z njegovo slavo vred, tembolj je postajal naš Adam nervoznejši.

Svet je imel malo vere že takrat in to je jezilo za nesmrtnost vnetega profesorja. Posebno Francozi mu niso hoteli pritrditi v nobeni točki, ne v njegovi teoriji, niti s priznanjem najdenih petrefaktov. Zato se je pa blagi Beringer v vsaki novi polji srditeje zagnjal na nasprotnike in priduševal se na svoje poštenje ter jih vabil k sebi v Wuerzburg, kjer je našel, kakor je poročal, v slednji časi tudi okamenela možgane in svetopisemske izreke — čudne stvari "posnemajoče in igrajoče se prirode", kakor se je izraževal.

Francozi so mu odgovorili, da kar se svetopisemskih izrekov tiče, ni to nič čudnega. V Wuerzburgu, kjer jih nosi nek Heiligmann vedno v ustih, se lahko prigodi, da okamenje. Kar se pa okamenelih možganov tiče, so mu sporočili Francozi, naj bo g. profesor Beringer le prepričan, da njegovi niso, ker on jih sploh nikdar ni imel.

Oj ti Francozi!

Zato je postajal Beringer vedno nervoznejši. A tudi njegovi prijatelji, ne vsi sicer, so zmajali glave in opozarjali Beringerja, naj bo bolj previden pri svojih najdbah. Beringer jih je v odgovor vabil v svoj muzej.

In prihajali so tja vredni potomci nemških skolastikov in jemali posamezne kamene v roke in jih ogledovali in obračali na vse strani in — molčali prepričani.

V tem času pa se je raznesla strašna novica širom učenjakega sveta.

Odkod je prišla, se ni prav zvedelo, a bliskoma je šla od ust do ust. Nek študent jo je takole med devetim in desetim poljem v prvi izdal, in vsi nemški učenjaki so jo sedaj strahom ponavljali. — Vseučilišni profesorji so se zbrali v dve seji, v jedno zvečer "pri Minervii", v drugo prihodnjega dne na univerzi. V tej drugi seji so sklenili, da mora tudi kolega Beringer doznati za to novico; prvič ker se je skazala popolnoma resnična, drugič ker ga bo izvanredno zanimala.

Zbrali so tedaj deputacijo treh moč v to svrhu. Ti močje so bili tedanji rektor Scheelbaum, teologije profesor Heiligmann in profesor poetike Lederer. Ta trojica se je podala k Beringerju, ki je tedaj uprav skonečal malo brošuro polno žolča do francoskih geologov.

Izvanreden obisk in svečani obrabi v črne toge zahuljenih kolegov, napravili so na Beringerja čuden vtis. Vstal je preplašen in šel resni trojici nasproti. Tedaj pa jo je rektor Scheelbaum bleknil prilično takole:

"Ne vznemirjajte se, častiti gospod kolega, radi malenkostne zadeve, v kateri smo prišli k vam. — Student Anastazij je v kareerju..."

"Me jako veseli, to je, zelo mi je žal, to je..."

"Ostane tam še par dni."

"Popolnoma sem vašega mnjenja, magnifikus."

"Da, in potem mora zapustiti naše vseučilišče."

"Kakor vi želite, visokorodni gospod."

"Vendar povoda ne veste, gospod Beringer?"

"Res ne, gospod rektor."

"Ta Anastazij je bil nemoralen človek, ki se je norčeval s svetom vedo."

"Sveto vero", popravi Heiligmann, "in s posvetno vedo."

"Da, tako je", pristavi rektor. Potem so vsi malece pomolčali.

V tem pa je nekdo potrkal na duri. Bil je stavec iz tiskarne, ki je prinesel Beringerju slednjo poljo njegove "Lithographije".

Beringer mu jo vzame in, ko odide stavec, pokloni se globoko pred rektorjem ter de s svečanostno ginjenim glasom:

"Magnifikus, veseli me, da ste vi prvi, kateremu javim veselo novico, da je moje trudapolno delo dovršeno. Vam poklanjam to slednjo poljo, vam, svojemu duševnemu očetu, vam... imejte jo... zbranite jo..."

Dalej ni mogel.

Nehote je segnil rektor po polter jo spravil v žep, a potem je dejal:

"Hvala vam, g. kolega. Shraniti jo hočem, shraniti, dasi, nu, dasi tudi ni vse popolnoma verjetno..."

"Kaj čujem?" Goskod rektor, vi dvomite?"

"Da, dvomim."

"Prosim, tu so moji nemi, a tembolj glasni in jasni dokazi."

In profesor Beringer je pokazal s svojo roko na kamene, ki so ležali po mizah, omarah, oknih, polkah in še drugod. A gospod rektor se ni zmenil mnogo za te dokaze, rekel je:

"Gospod kolega, beseda mora na dan. Student Anastazij je v kareerju, ker je v pijanosti izdal in v treznem stanju pod prisego potrdil, ter še drugače dokazal, da je zlorabil vašo lahkovernost. Te kamene tukaj okoli vas je večino izdelala njegova zlobna roka ter zakopala na ono mesto, kjer ste vi dragi kolega iskali petrefakta. Ti kameni so tedaj izven malih izjem, — lažnjivi. Ne zamerite mi odkrite besede, ki je prišla iz prijateljskega srca in — z Bogom."

Odšli so.

Profesor Adam Beringer pa je obstal kakor pribit sredi svoje sobe in v istem hipu je bil med vsemi petrefakti — jedini on res pravi petrefakt.

S tem je dosežen vrhunec humoreske, takrat res istinite, kakor mi bodo pritrdili gotovo vsi profesorji zemljepisja, in po svoji navadi bi jo tukajje najraje odločil. Ali ker je humoreska historična, in bi se morda še kdo zanimal, kaj se je zgodilo nadalje, omenim tu v kratkem.

Profesor Beringer je hotel par dni kasneje, ko se je preprical do dobrega, kako stoji stvari, pokupiti vse iztise svoje knjige, pa posrečilo se mu ni popolnoma. Da, celo nasprotno. Njegov založnik je preskrbel leta 1767 še drugo (in slednjo) izdajo "Lithographije Wuerburgensis". Ali kaj de to? Postal je Beringer vseeno nesmrten. On je namreč edini geološki profesor, ki se je v dveh izdajah — nesmrtno blamiral.

Cene papirja.

Washington, D. C., 23. januarja. Frank Glatz, podpredsednik izdajateljev ameriških časnikov, je naznanil, da po povabilu tovarnarji papirja izdajatelje na sestanek v Chicago. Pri tej priliki se bo razpravljalo o visokih cenah papirja.

Samomor v Hipodromu.

Predvečerašnjem popoldne je počil ravno pred predstavo v velikem newyorškem gledališču Hipodromu strel. Ustrelil se je neki mlad človek, ki je sedel v prvih vrstah orkestra. Dozidal ga je šio mogli natančno identificirati. Nekateri pravijo, da je Kanadee Donald Fraser. — Pri sebi ni imel nobenega izkazila.

Du Pontove tovarne.

Wilmington, Del., 23. januarja. Danes je bilo ranjenih 5 moč v sled plinov eksplozije v Du Pontovih tovarnah v Carney Point. Prepeljali so jih v bolnišnice. Tovarna ni bila poškodovana, tudi smodnik se ni vznel.

Pozor čitatelji!

Naročite še danes!

V zalogi imamo:
Slovenske novle in po-
vesti 30c.
Pegam in Lambergar 35c.
Sherlock Holmes:
V rakvi kraj bombe 15c.
Zaklad kupčevalca s su-
knji 15c.
Lopa bolničarka 15c.
Ena sama kaplja črnila 15c.
Grobo v svetlini 15c.
Gospa s kanarskim bri-
ljantom 15c.
Londonaki ponarejalci de-
narja 15c.
Kako so vjeli Jacka raz-
parača 15c.
Skritost mlade vdove 15c.
Plemič 15c.
SLOVENIC PUBLISHING
CO.,
82 Cortlandt St.
New York, N. Y.

Novice.

Bolgarji: zahteva vso Dobrudžo do Donave in del Srbije. London, Anglija, 23. januarja. Predsednik bolgarskega parlamenta je v pogovoru z zastopnikom nemškega lista "Lokal Anzeiger" izjavil, da so bolgarske mirovne zahteve sledeče: cela Dobrudža do Donave, del Makedonije, vse ozemlje ob reki Moravi in Srbiji ni Bitolji.

Vojni vjetniki na fronti.

Washington, D. C., 23. januarja. Potom ameriškega poslanstva v Parizu in Berlinu se je med centralnimi državami in zavezniški sklenila pogodba, da se bodo vojni vjetniki odstranili iz fronte. — V zadnjih mesecih so se posamezne države med seboj dolžile, da izpostavljajo vojne jetnike artileriskemu ognju. Vsed prizadevanja ameriških poslaničkov se je sedaj sklenilo, da se od sedaj za naprej ne bodo držali vojni jetniki tako blizu front.

Angleške kolonije bi sklenile mir. Dovolj žrtev.

Berlin, Nemčija, 23. januarja. Preko Nizozemske se poroča, da so angleške kolonije site vojne. Tako piše "Volksvriend" v Bloemfontainu: "Ako bi bilo angleškim kolonijam in nevtralnimi državami predloženo vprašanje, ako se naj vojna konča ali nadaljuje, potem bi kmalu zavladal mir."

"Volksstem" v Pretoriji pa piše: "Južna Afrika je sita vojne in želi miru. Nimamo več veselja, doprinati še več žrtve."

Nemčija se mora braniti.

Narodna zveza nemških obrtnikov je poslala nemškemu državnemu kanclerju brzojavko, v kateri mu izreka popolno zaupanje, ter pristavlja, da je po zadnjem odgovoru zaveznikov vsakemu jasno, da je Nemčija prisiljena braniti se do koneca, ker pod nobenim pogojem ne more izpolniti zavezniških zahtev.

NAZNANILO.

Rojakom v Broughtonu, Bructonu, Horningu, Pa., in v okolici naznanjamo, da smo pooblastili rojaka

ANTONA IPAVEČ,

da sme prejemati naročnino za Glas Naroda in izdajati potrdila. Ker je rojak brez noge in nesposoben za kako težko delo, zato ga priporočamo rojakom, da mu gre do na roko, da si bo mogel nekaj centov na ta način prislužiti.

Upravištvu Glas Naroda.

ROJAKI NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI SLOVENSKI DNEVNIK V ZDR. DRAVAH.

POSTAL JE TOGOTEN.

KAJ ZATO, SAJ JE IMEL PRAV.

Eden naših rojakov je vedno tožil radi revmatizma, večkrat ga je prijel tako hudo, da je bil nesposoben za vsako delo. Tožil je to vsakemu, toda vsakdo ga je le poslušal in konečno je pa le našel dobrega prijatelja, ki je oboževal njegove težave in uprshal ubogega trpinca če sploh bere kak časopis. Seveda težko je kdaj imel v rokah kak časopis v katerem dobri Samaritan priporoča njemu popolno zdravljenje RENO PROTIPROTINSKO ZLIČNO ZDRAVILO in da naj pošlje \$5.00 za zdravljenje. Ta bolnik je prejel ta nasvet s takim veseljem kot race vodo in danes je zopet popoln mož, toda ni tak kot drugi, ker on vselej, ako le sliši, da kdo trpi na revmatizmu, tedi takoj svetuje rabiti isto zdravljenje čudovito RENO PROTIPROTINSKO ZDRAVILO, katero je on rabil in prav dobro ve, da je to edino vspešno zdravljenje. Ta nesrečen mož je torej videl, da je dolžnost vsakega pomagati trpečim.

Ena steklenica RENO je \$1.00, tri steklenice \$2.80, šest stek

V smrtni senci.

Baltička povest.

Spisal Bogdan Vened.

(Nadaljevanje).

EPILOG. (DOSTAVEK.)

Neprijatelj metopir je prhotal okrog Tugumirovega gradička v Vranovem, v bližnji šumi je pa večala glavna sova na večer onega dneva, ko se je pred mestom Plonom vršila grozna žaloigra.

Gospod Tugumir in vnučinja Slavina sta stonela ob odprtem oknu na zahodni strani in gledala ven; v tiho na zemljo padajoči mrak, v šumo, v lahni sapi sumljajočo, in na visoko, zvezdnato nebo, Močala sta.

"Tatko, meni je nocoj tako čudno pri sreči", je pretrgala motk Slavina, "že kot majka roža razvela in razvita devojčica."

"Tudi meni je nekako tesno", je pripomnil Tugumir. "Ne vem, kaj to pomeni."

"Dobrega najbrže nič. Ves, tatko, kam so mi bile pravkar zaplavale misli? Tja na solnčni zapad. Boj se bije te dni v deželi višjih Vagrov. Boj med lučjo in temo, med Budivojci in Krutovci. In odločilni morda ravno danes."

"Vse mogoče. Dal vsedobri Bog, da bi bilo naše orožje zmagovito!"

"Dal to Bog! Naj bi le milostno blagoslovil naše sile! Ali me obdaja danes že ves dan tako črna slutnja. In kaj pomeni ta prhut in ta skovit tam v šumi? Kaj dobrega že ne. Če Krut zajame Budivojca in Slavico, potem 'Z Bogom!' krščanstvo v naši deželi."

"Da, da, prav prav! 'Z Bogom!' za večne veke. Z močnimi voji je sel Krut v Vagre. In srd je govoril in plamen je švigal iz njegovih oči, ko je odhajal, so pripovedovali ljudje. Slavina, moliva k Gospodu vojnih trum za znago naše stvari, ker ji drugače ne moreva pripomoči k zmagi!"

In molila sta, potem se pa odpravila spat.

Slavina je morala dolgo čakati, kdaj pride k nji v vas omlajšani Morfej. Mislila je na krščansko vojsko, ki je prodira v deželo vagnsko, mislila zlasti na svojo vzornico zglede, Pluzonovo hčerko Slavico. Kako se ji neki godi? Ali bode imela kaj boljšo srečo pri tem vojnem pohodu kakor pri lenčinskem? Kaj, če pade Krutu v roke! Temu grdemu, krutemu Rujanu, ki ga ona kar videti ne more in se ga boji kot samega besa! Kaj bode naredil z njo? Vzel jo bode po sili za ženo ali jo pa ubil. Ah, kako bi je bilo škoda! Kako dobra je ta Slavica, tako dobra kot misel! In tako blaga, tako plemenita, tako junaka, da je pod solncem zatrdno ni enake. Tudi ona bode enkrat, ko doraste, tako junaka. Ah, ko bi bila ona mladee, ali malo starejša, že sedaj bi se ji bila pridružila!

V mislih na Slavico je zaspala, pa tudi v sanjah se ji je bila Pluzonova hčerka pred očmi. A te sanje so bile grozne.

Visoko na gorah je bilo že solace, je bil še dan. V nižavi zdolaj je bil pa že siv sonrak. Nižava poljana, obširna, nepregledna, je bila vsa preplavljena z megli in vodami, z vodami grdin, blatnimi, črno zarjavljenimi in lenimi. Bije s težkimi palicami in silnimi mlačicami in druge vodne rastline so rastle in širile iz vode, in neprijeten, smradljiv vzduh se je vzdigoval iz nje in izhlapeval v vijugastih kolobarih. Mesečni srp, zavrt v pepelnato sivkasto, megleno zaveso, je stal nad krajino in jo obilaval z motno svojo lučjo. In v tej luči so se videla na vodni površini človeška trupla, okrvavljena, raznesena, brez črta, s križi v rokah. Tih, mrtvaško tiho je bilo vse povsod in pust, smutno grozno: vse kot v krajini usahljenih mrličev, v pokrajini smrtne sene. Nikjer nobene sleda življenja.

Pač: daleko, daleko, tam na zapadni strani v kotu se je videla, a komaj, komaj visoka, grozna prikazen: samo okostje, suha, brezmesnata, brezkožnata, ogoljena kot stoletni dob v pozni jeseni, z izdolbljeno lobanjo in z iztaknjenimi očmi; v dolgi, koščeni roki je pa držala velikansko kosje in na to kosje je bila nasajena ogromna kosa, tako da je nje temna sene obsenčevala vso megleno krajino.

"Smrt!" je trepetaje dihlala Slavina. "A kdo je oni vojnik, ki stoji tik pod njo? Motna je sicer"

mesečina, ki ga obliva, a razločiti ga je verdar: Močak korenjak je; mogočno razširjeno stoji in samozavestno, s silnim kijem v roki, kljub dejstvu, da stoji v neposredni bližini smrti. Najbrže še ne ve, se sluti ne, pod kakšnim, pod čigavim okriljem stoji — pod okriljem grenke ženke, koščene Smrti.

Bridki kij je zamahnjen stezal z orjaško desnico čez poljanoredeča kri je tekla z njega, curjala v kalno vodo, kapala na plavajoče mrličje, zlasti se na mlade, legega vojnika, ki je stal v dragoceni bojnih okraških s križem v roki prav pred njegovimi nogami. On je pa gledal mrko, srepol, divje.

"Moj Bog! To je Krut!" je prestrašeno zavpila devojčica. "Kdo je pa oni na tleh ležeči mladee? Ta se mi dozdeva znan."

Napela je vid, kar je mogla. "To je Slavica, Plazonova hči!" je vzkliznila bolestno. "Pozna se po alabastrovo belem, dekliskem nežnem obrazu in po preplehah oči. Ni še mrtva, še se giblje. A kako krvavi, revica! K nji poltim, nemara jo še rešim."

In je potela tjakaj, letela ob obročih vodovje obmejujočih gora, skakala čez kotanje, mlake in luže, večkrat padla, ker ji je spolzelo, ali se je spodtaknila ob robidovje, pa je zopet hitro vstala in hitela dalje, dokler ni dospela do svojega cilja.

"Ti tukaj in taka, gospica Slavica!" je jeknila Tugumirova devojčica in zdrnila k nji na tla. "Kdo te je pa tako ranil?"

"Ta-le tukaj", je s tihim glasom odgovorila Slavica, kažejo na Kruta. Po teh besedah se je nekoliko vzdignila in s sčevanim glasom nadaljevala:

"Slavina Tugumirova, ali vidiš Smrt in njeno orjaško senco?"

"Vidim."

"Slavina Tugumirova, čuj mojo poslednjo voljo: Tebi zapuščam svoje zvanje, tebi in knezovičcu Henrikju. Ti in knezovič Henrik poizkusita izpeljati, kar se meni in Budivoju ni posrečilo, bodriški rod iz smrtne sene na solnčni, krščanski dan. Češar ni mogla Slavica, naredi Slavina!"

"Moti!" je zarohnel Krut pa udaril s težkim svojim kijem Slavico.

Slavina je obupno vzkliznila pa se prebujala.

Vsa vzmernirjena je planila pokonec in dolgo razmišljala, kaj bi pomenile sanje.

"Nesrečo", jih je končno obsodila.

In isto je mislil tudi gospod Tugumir, ko mu jih je zjutraj povedala.

In z nemirnim, s težkim srecem sta pričakovala poročil z bojišča.

In prišla so grozna poročila o plonski žaloigri. In zaplakala sta Tugumir in Slavina in z njima vsa družinad s plačem silovitim, krčevitim. Stare škizlinje Goslave je hotelo biti kar konec tako je oplakovala Pluzonovo gospico. Ni manj pa Slavina.

"Slavica", tako je vzdihovala, ti dušica blaga, nedolžna kot nebeski krilatec, beločista kot golobčica. Zakaj te je morala zadeti taka usoda! Neusmiljeni, nečloveški človek, ki te je umoril! Ah, kako so sanje prav pomenile! Res jo je potolkel Krut, kakor sem videla v sanjah. Strah in groza: ubiti svojo nekdajno izvoljenko! A kako naj si tolnačica ene besede, ki mi jih je govorila Slavica v sanjah?" se je izpraševala devojčica v kasnejših dneh. "Jaz naj prevzamem njeno zvanje in pa knezovič Henrik! Kako neki je prišla na to misel. Če one besede sploh niso zgolj izrodek moje prevroče domišljije!"

A kako se je zavzela, ko je kmalu potem slišala slične besede, sličen poziv iz nekkih drugih ust! Peščice tednov po plonski žaloigri sta namreč nekega večera dospela v grad Goinik in Godimir — to pot v dolgi obleki ruskih trgovcev. A samo plašč sta imela ruski. Drugo jutro sta stopila pred Slavino brez tega odela, v lepi obleki bodriških plemičev.

"Klanjava se ti do zemlje črne, blagovernna gospica", je svečano izpregovoril Goinik. "Bodriški knezovič Henrik ti pošilja pozdrav in poljub pa ta list, ki ga izvoli prečitati."

Strmečljivo zardelih lic je sprejela devojčica iz Goinikovih rok drobno pisemce in čital, čitajoč pa vedno bolj žarela v lice. Saj je bil pa tudi gorak ta list! "Blagovernna gospica Slavina Tugumirova! Pri podobi krščanske Spasitelja, pri podobi Device Bogoročice ti pišem in rišem te veste, želeč in upajoč, da pridejo"

med tvoje prste. Grozno vest, ki zanjo zatrdno že zdavna veš ti, sem izvedel tudi jaz te dni. V črno grudo sta padla bratec mi Budivoj in po-astirina mu Pluzonova hčerka Slavica pod mečem Kruta Rujanea. Viki Bog, čigar ukrepi so nedoumni, bodi milostiv njima in njunim padlim vojnikom! Milostiv naj bode pa tudi meni, ki prevzamem njuno dedščino! Zakaj vedi, da jaz ne dam iz rok pravie do bodriškega prestola, ki mi gredo po božji in človeški postavi. Blagovernna gospica! Ob vstolici Rujanea v Velograde si bila moja rešnica, takrat pa postala tudi kraljica mojega sreča. Sedaj te pa prašam: Ali bi hotela postati tudi moja pomočnica, da vržem Rujanea z bodriškega prestola in privedem bodriški rod iz smrtne sene na dan in plan, pomočnica, kakršna je bila Pluzonova Slavica Budivoju, pomočnica in potlej nezadržljiva moja družica? Odgovori, prosim, odkrito mojima, odpaslanecma zaupnikoma, Henrik."

"Počakajta, kaj poretta tatko!" je prečitavši list dejala Slavina in šla z njim k dedu Tugumiru.

"Povejta blagovernnemu knezoviču Henrikju: Bodem, drage volje!" je odgovorila devojčica prišedši z Tugumirjem k njima nazaj.

Tedaj sta pa Goinik in Godimir izdala iz nožnice sabljo, upognila kolena, sablji poljubila pa ju pozvala k njenim nogam —

(Konec.)

Cerkev sv. Marka.

Pobožna legenda pripoveduje, da se je sv. evangelistu Marku, ko se je peljal v Akvilejo, prikazal angel, ki mu je — kažejo na pusto otočno skupino — prerokoval, da bode tam našel nekdanj svojo rakev. Ta otočna skupina so Benetke in prerokovanje se je izpolnilo leta 828.

Dva benetčanska kupca, Bono da Malamocco in Rustico da Torcello, sta odpeljala kosti v Aleksandriji v Egiptu pokopane sv. Marka in sta jih med velikimi nevarnostmi prinesla v Benetke. Jedva se je razširila vesela vest med prebivalci lagun, ko so se vsi z dožem in duhovništvom na čelu v slovesni procesiji svete pesni pevale podali na breg morja, ostanke častiljivo sprejeli in jih spremili v vojvodovo kapelo, kjer so jih hranili. Kmalu potem umre dože Giustiniano in zapusti veliko denarja za zidanje sv. Marku posvečene cerkve.

V nekoliko letih je bila cerkev gotova in svetnikove kosti tja prenesene z največjo slovesnostjo.

Podoba sv. Marka in njegov simbol lev sta postala grbom in znakom države in pod zastavo sv. Marka so Benetčani premagali mesta in dežele.

Leta 976. je požar cerkev popolnoma razrušil. Dož (vladar) Pietro Orseolo zapove zidanje nove in ukaže, da se ina tekmovali z najslavnejšimi cerkvami krščanstva.

Najimenitnejši umetniki Grškega so bili poklicani, da store delo, v katerem so združene najlepše in najkrasnejše strani arhitekture. Petro čudovitih kupol se veličastno vzdiguje, podprtih od 120 lokov, ki objamejo v okroga 950 čevljev velikansko poslopje. Da se notranje lepo ozaljša, so morale Evropa, Afrika in Azija spravljati dragocene zaklade. Ni bilo nobene zmage, ni bil sklenjen noben mir, ki ne bi prinesel cerkvi sv. Marka novih lepotic. Stariške statue, marmornate stebre, visokočislanih relikvij so spravili iz vseh krajev sveta za cerkev sv. Marka. Slika, znana pod imenom "pala d'oro", je prišla v zlatem in srebrnem dnu iz Carigrada. L. 1097. so Benetčani pripeljali iz Siriona posvečen kristni kamen, da

postavijo nanj marmornati stol, na katerem je sedel sv. Marko v Akvileji; v dvanajstem stoletju so pripeljali iz Jeruzalema stebre iz serpentina iz Salomonovega templja. In trinajstem stoletju so oplenili Bivane njegovih najlepših zakladov in celo medena četrstven Hipodronova, čez stirsto funtov težka, je morala čez morje, da služi za kinč fasade sv. Marka. Plenjenje Smirne po Benetčanih je njihovi cerkvi zopet prineslo obilo marmornatih stebrov. V devetnajstem stoletju je nehal tribut tujih dežel za sv. Marka, potem pa so ga začeli okraševati domači umetniki. Stranske stene, oboki, tla, oldarske stopnice pokazujejo gledalcu krasne slike na zlatem dnu. Sv. Marko, risarija Tizianova, San Lazaro od Pordenone-ta, San Giacomo od Tizian-cella, življenje sv. Device so najlepše predstave.

San Marco je eno najlepših poslopij sveta in vsak je mora sam videti, da zapopade navdušenost Benetčana, ki mimo cerkve gredo: se prekrizja in glasno zavpije: Viva San Marco!

Poštena komedija.

Felice Bernardino, bogat italijanski plemenitaš, je nakanil oženiti se. Vsi elementi so mu bili prijazni, le morje ne, katero v svoji nemilosti ni hotelo doprine-ti rib za slavno gostijo. Bodi si mu kakor drago, v jutro na dan žemito se prikaže pred gradom ubog ribič z lepo veliko morsko ribo. Po gradu se razširi veselje, ker taka riba se jim je dozdevala kot nalašč stvarjena za gostijo. Ribiča pripeljejo pred ženina in plemenitaš reče v pričo zbranih gostov, naj pove ceno, ker riba hoče plačati.

"Sto udarcev na moj hrbet", reče ribič, "je cena za mojo ribo in v tej kupčiji ne odstopim ni nobenega!"

Plemenitaš in njegovi gostje se čudijo, a vse zastoj, ribič ostane pri svojem odloku.

Plemenitaš ga zopet in zopet svari, a ko vse nič ne pomaga, reče:

"Dobro, ta tepce ima svoje muhe, in riba moramo imeti; — namerite nam jih sto, pa lahko bje, da se mu v naši navzočnosti izplača!"

Ko so mu jih pet namerili, reče ribič:

"Stoj! Jaz imam tovariša v tej kupčiji in spodobi se, da on dobi svoj delež."

"Kaj? Ali sta na svetu dva taka muheljina?" vpraša plemenitaš. "Imenuj ga in ročno bomo po njega poslali!"

"Ni vam treba", odgovori ribič, "po njega daleč iti, najdete ga pred svojimi vrati v podobi svojega vratarja, ki me ni hotel prejeti k vam pustiti, dokler mu nisem obljubil polovico od tega, kar dobi za svojo ribo."

"Kaj", razjari se plemenitaš, "priženite ga sem, naj dobi svojo pogojno polovico z najostrejšo pravičnostjo!"

Ko je bilo dokončana ta ceremonija, je plemenitaš odlovil vratarja in obdaroval ribiča.

Angleži pokličejo 18-letne.

London, Anglija, 22. januaraj. Vojni urad poroča, da so vpoklicani vsi mladeniči od osemnajstega leta naprej, da se vezbajo za domačo obrambo do tedaj, ko postanejo stari 19 let. Do sedaj niso bili poklicani prej, kot tedaj, ko so bili stari 18 let in 7 mesecev.

Potopljenci parnik.

Berlin, Nemčija, 22. januarja. Preteklo noč so v Rotterdamu prejeli po brežičnem brzojavu klicanje na pomoč od nekega angleškega parnika, ki je imel na krovu 1800 vojakov in ki je zadel ob mino in se je potapljial v Angleškem kanalu.

Čistoča je pol življenja.

Ta stari pravični pregovor se upošteva največ pri čistih neponarejenih piščinah, katere morete dobiti po najnižjih cenah le pri stari krajanski trgovci: MORRIS FORST COMPANY.

Cena čistih piščin:

Ime čistih piščin	2.50	3.00	3.50	4.00	4.50
Brinjevec, grn	2.50	3.00	3.50	4.00	4.50
Čisti fini špirot	2.50	3.00	3.50	4.00	4.50
Čisti fini špirot	2.50	3.00	3.50	4.00	4.50
Kumarni, kisel	2.50	3.00	3.50	4.00	4.50
Širovina	2.50	3.00	3.50	4.00	4.50
Trupci, junc	2.50	3.00	3.50	4.00	4.50
Port vino	2.50	3.00	3.50	4.00	4.50
Plavkasti čistilo vino	1.00	do	3.00		

Pri naročilu od \$5.00 ali več plačamo ekspres. Na vseh od New Yorka in zapad do Chicaga. Naročila odpošljamo še tisti dan, ko jih dohimo. Pišite takoj po cenik na naslov:

Morris Forst Company,

JOSEF MORRIS, predsednik

300 Smithfield St.

Pittsburgh, Pa.

Moja osebna poslanica nade.

Zelim, da me pozna vsaki moč in vsaka žena v tej deželi, katere trpi na bolezn. Zelim, da me pozna vsi kot prijatelj — da vedo kdo sem jaz kaj sem stonil v preteklosti in kaj delam sedaj. Moja slika vam lahko spričo, da sem oboje v medicinski praksi, katero vršim že dolgo vrsto let; moji laje so danes znane, belih po dolgi leti štirinast, in analizi in dela. Sicer sem proučil in analiziral vse tiste stare, kronične in globoke vnosjene bolezni, ki se tako težko zdravijo in o katerih ima mnogo drugih zdravnikov le površno znanje. Zelim, da mi vsak bolan moški in vsaka bolna žena zupa svoje težkoče in tajnosti; vsakemu bom dal pošten nasvet, ker zelim, da sem z vsakim dober prijatelj. Pišite po brezplačno knjižico, katero vam nudim, in čitajte mojo poslanico nade.

J. Russell Price, M.D.

Rada bi izvedela za naslov svojega brata JERNEJA MAČEK. Pred 14. leti se je nahajal v Aurori, Minn. Prosim onega, ki ve za njegov naslov, da ga mi naznani, ako pa sam čita, naj se oglasi svoji sestri, zdaj omoženi: Mrs. Frances Jerina, 710 Pugh St., Niles, Ohio. (24-26-1)

Rad bi izvedel za naslov svojega brata JOZEFA CVELBAR. Pred osmimi leti sva bila skupaj v Clevelandu, Ohio. Prosim ga, da se mi javi, ker poročati mu imam nekaj važnega, če pa kdo drugi ve za njegov naslov, prosim, da ga mi naznani. — George Cvelbar, Box 96, Arma, Kansas. (22-24-1)

ZELOČRNE BOLEZNI

okorela jetra, žolčnica, zapelka, zlata žila, revmatizem, katar, naduha in funkcionalne bolezni srca se lahko uspešno zdravijo privatno na domu in z majhnimi stroški.

Želimo tudi, da se seznanite z našim vspešnim načinom zdravljenja na domu takih bolezni kakor so sifilis, nečista kri, kožne bolezni, kapavica, živčna slabost, moška nemoč, semenotok, slabost možganov, kongestivna striktura, bolezni na mehuru in ledvicah in razne druge bolezni na spolno-urinar-nih organih na katerih mnogi moški toliko trpijo.

Zdravniška knjižica, katere šteje 96 strani, zastoj.

Pišite se danes po to knjižico in u njej boste našli enostavna fakta v razumljivem, materinskem jeziku. Ta knjižica je zaloga znanosti in vsebuje informacije in nasvete, ki bi jih moral znati vsak moški in vsaka žena; posebno pa so ti podatki koristni tistim, ki mislijo na ženitev. Ako torej želite znati, kako bi dobili nazaj svoje staro zdravje in moč, pišite takoj po to brezplačno knjižico in svedeli boste, kaj je potrebno glede te ali one bolezni. Ne pošiljajte denarja! — pošljite samo vaše ime in naslov na spodnjem kuponu. Ne trošite denarja za kakšno ničvredna sredstva, temveč čitajte to knjižico, katere je knjižica k zdravju, in čitajte in kako se more vaša teškoča obvladati.

Kupon za brezplačno knjižico.

Zapišite vaše popolno ime in naslov, izrežite in pošljite nam še danes. Plačajte potrebno poštino, da dobimo pismo o pravičnem času.

DR. J. RUSSELL PRICE CO.,

1100 Madison & Clinton Sts., Chicago, Ill.

Cospodje: Prosim, pošljite mi takoj vašo zdravniško knjižico popolnoma zastonj in poštino prosto.

Ime in priimek

Ste. in ulica ali Box

Mesto

Država

Izvrstno domače vino.

Vsem mojim stariim odjemalcem in prijateljem naznanjam, da sem nakupil veliko zlatnega grozdja ter imam v zalogi samo naravnega, domačega vina.

Prodajam ga doma po eno galone ali več, ter ga tudi pošiljam na vse strani Zedinjenih držav ne manj kot 15 galon.

Pošiljam denarje v staro domovino s posredovanjem znane bančne tvrdke F. Sakser, New York, in sprejemam naročnino lista "Glas Naroda". Izdelujem pooblastila in vse druge notarske listine.

Svoji k svojim!

FRANK JURJOVEC

1801 W. 22nd St., Chicago, Ill.

VPOŠTEVAJTE.

Ako želite izvedeti za naslov svojih sorodnikov, prijateljev, znancev, itd.

Ako želite prodati posestvo, hišo, trgovino itd.

Ako želite objaviti krst, ženitev, žalostinko itd.

Ako želite dobiti delavce ali delo za seba.

Ako želite objaviti društvene naznanila

RABITE VSELEJ

"GLAS NARODA"

"Glas Naroda" dobite v vsaki slovenski naselbini; v vsakem mestu, v vsakem trgu in v vsaki mali vasi in v Zedinjenih državah, kakor tudi v Canadi itd.

"Glas Naroda" je najpriljubljenejši in najbolj razširjeni slovenski list na svetu.

"Glas Naroda" je razposlan na leto v štiri in pol milijone (4,500,000) iztisih in je torej najboljšo sredstvo za oglaševanje.

Cene oglasom so sledeče:

Trikratno iskanje sorodnika ali prijatelja stane	\$1.00
Enkratna objava prodaje posestva, hiše, lota itd. stane	\$1.00
Enkratno iskanje delavcev stane	\$1.00
Enkratno iskanje dela stane	\$0.30
Enkratna objava ženitne ponudbe, žalostinke ali kaj enakega stane	\$1.00
Enkratno društveno naznanilo stane	\$0.50

Slovenskim trgovcem naredimo posebno ugodne cene pri stalnih oglasih.

Z naročilom je potrebno poslati vsaj tudi denar. Naslovite na:

"GLAS NARODA"

82 Cortlandt Street,

New York, N. Y.

Opomba: Rojaki, vpoštevajte naše geslo, da ne sprejememo oglasov, ako jih spoznamo za dvomljive in s tem varujemo naše naročnike pred raznimi sleparji, katerih je vsepovsod dovolj. Zaeno pa svetujemo vsem rojakom kadar kaj kupujejo ali pa naročajo, da se prepričajo če je oglas v našem listu in ako ga ne opazijo, naj vprašajo prodajalca, zakaj ni. Posebno velike važnosti je za vsakega pri naročilih po pošti.

